

røde garde

PRIS: 3 KR.

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 2, FEBRUAR 1978

*Regjeringa vil gi bort et område
tre ganger så stort som Hedmark*

SOVJET TAR EN STOR BIT AV NORGE

Regjeringa undertegna 11. januar en avtale med Sovjet der de godtar at en stor bit av Norge blir sovjetisk område, og at en enda større bit skal kontrolleres i fellesskap.

Under forhandlingene om «grå sone»-avtalen satte Sovjet i verk en rekke grove provokasjoner mot norsk territorium. 8. juni i fjor var den norske reketraleren «Alette Marie» borda og inplisert av et sovjetisk marinefartøy i norsk farvann, vest for midtlinja, i den «grå sone». Seinere på sommeren ble en sovjetisk tråler tatt i rovfiske innfor norsk 200 mils grense.

Sovjet hevder at de må ha rett til å ta de-

ler av naboland, fordi en supermakt må ha «armslag». Både stortingspresident Gutorm Hansen og forsvarsminister Rolf Hansen har tatt til orde for liknende syn.

Vi kan ikke godta dette. Vi mener at alle land er likeverdige, et land kan ikke gjøre krav på deler av andre land, det er å bryte ned den norske sjøråderetten.

Kunne et sosialistisk land handle slik som Sovjet gjør? Sovjet har forlatt sosialismen for over 20 år sia. I dag er Sovjet en rovgrisk imperialist, som undertrykker nasjoner og folk så godt som i alle verdensdeler.

Side 4 og 8/9

Lørdagsdansen

stengt i Volda

Lensmannen i Volda stengte lørdagsdansen før jul. Han påsto at dansen bare fører med seg bråk. Ungdommen dannet aksjonskomite for å få gjenåpna dansen.
side 5

★ røde garde i Eritrea

*Sesaf, 15 årig
geriljasoldat:*

«Vi har felles fiende —
la oss støtte hverandre!»

Se side 9

Gutta blir *svenner*, jentene blir *assistenter*!

Grov diskriminering av jentene i bokbinderfaget:

Bokbinderyrket er idag det eneste faget der jentene blir tvunga inn i en annen utdanning enn gutta. Mens gutta blir bokbindersvenner blir jentene bokbinderassistenter! Kapitalistene og LO-pampene bruker mange argumenter for at dette er helt greit. En årsak som d'herrer bedriftsledere og arbeideraristokrater ikke nevner, er at denne «ordninga» er økonomisk svært lønnsom for dem som skor seg på andres arbeid. Vanligvis tjener assistenter fra 1200 til 1300 kroner uka – svennene tjener mellom 1400 og 1550!

Men nå har jentene i grafisk reist kampen for alvor mot disse grovt urettferdige forholda. Kravet er: *Ens opplæring i bokbinderfaget!*

«Du har for lange negler!»

Hovrdan er det nå?

I loven står det så fint at jenter som søker seg inn i bokbinderyrket skal opplyses om at de kan søke svennelære. Dette skjer ikke alltid. Og skulle du være så våken når du søker jobb i 15-16 års alderen at du ymter fram på om at svennelære ville passe deg bedre enn opplæring til assistent, får du som regel til svar at «Vi har allerede nok svenner», eller «Piker kan da ikke bli svenner!»

Dermed må ei jente avfinne seg med å bli assistent, hvis hun overhodet vil ha noen jobb i et bokbinderi.

Hva er forskjellen?

Mens gutta går i lære 3 år for å bli bokbindersvenner, går jentene 2 år for å bli bokbinderassistenter. Men hva er forskjellen? Ingen avsluttende prøve, mens gutta tar svenneprøven. Gutta for *fagbeskyttelse*, dvs. at de som fagarbeidere har enerett på å utføre en del arbeidsoppgaver, jentene får ingen slik beskyttelse. Lønna i læretida er omtrent

lik for gutta og jentene, ca. 12-13 kroner timen. Men her stopper også likheten lønsmessig – jentene må finne seg i å få rundt 200 kroner mindre i uka. Denne klare forskjellsbehandlingen etter *kjønn* er helt enestående for bokbinderfaget.

Bedriftslederne prøver å føre jentene bak lyset

Kravet om ens opplæring er flere tiår gammelt, men i dag står det sterkere enn noen gang. Bedriftslederne har etter hvert forstått at det ikke lenger går an å overse kravet fullstendig, og har derfor satt i verk visse tiltak for å dempe ven verste harmen. Opplegget deres nå går ut på å gi noen jenter anledning til å etterutdanne seg for å avlegge svenneprøven etter at de har jobba ei viss tid i faget. Ut fra dette påstår de at det i dag i «praksis er ens opplæring». Men hva er realitetene? Jo, fortsatt skal alle jentene tvinges inn i en «utdanning» som er en bløff fra ende til annen, en «utdanning» som i sin tid blei oppretta nettopp or å stoppe jentenes krav på rett til fagopplæring. Så, etter noen

år, skal noen få utvalgte jenter bli tatt ut til videreutdanning, noe som sjølsagt skal ses på som en spesiell *gest* fra ledelsen. Vi kan bare tenke oss hvilke kriterier de fleste bedriftseierne vil velge ut de «heldige» jentene ut fra.

Og dette råtne systemet lanseres som «ens opplæring»!

Pampene toer sine hender

I flere år har Bokbinderforeninga i Oslo fatta bortimot enstemmige vedtak som krever ens opplæring – men hva gjør pampene på toppen? *Ingenting!* Bortsett fra å nedsette en komite for «å se på sakene» har forbundsstyret til dags dato ikke løfta en finger. De toer sine hender og sprer om seg med fine ord om «overgangsregler».

Kvinnefronten i grafisk industri leder kampen

Jentene har nå sett seg leie på pratet og bortforklaringene, og har organisert kampen. «Kvinnefronten i grafisk industri» har avholdt et åpent møte om saka, og har ei gruppe i kontinuerlig arbeid med den. På det åpne

møtet nekta forøvrig Kirke- og Undervisningsdepartementet å stille opp fordi møtet behandla et så «snevert område»! Makan til arroganse! Og det til tross for at det er de som sitter med hovedansvaret fordi de godkjenner alle opplæringsplaner.

Kvinnefronten i grafisk industri har tatt konsekvensen av oppførselen til departementsråder og foreningspamper og reist jentene sjøl til kamp mot diskrimineringa.

Kvinnefronten kommer til å avholde en demonstrasjon når landsstyret i Norsk Grafisk Forbund er samla i begynnelsen av februar.

Ta kontakt med Kvinnefronten i grafisk industri og bli med i kampen for ens opplæring i bokbinderfaget!

8. MARS ER KVINNENES DAG

Kvinnefronten foreslår at kravet 25 kroner i timen i minste lønn blir en av hovedparolene 8. mars.

8. mars er en viktig dag for ALLE kvinner. Sjø om du ikke har tenkt særlig over kvinnesak og politikk, så har du vel vært forbanna på mange ting: På at kvinner stilles ut som krøtter på fesja i missekonkurranser, i blader og reklame. På at jenter som jobber i butikk og kvinneindustri tjener mye mindre enn i yrker der det er vanlig at menn jobber. På at du ikke får prevensjonsveiledning i skolen. Eller på at du som jente føler deg tvunget til å være svak, passiv og tiltrekkende overfor gutta. Nettopp såne saker er det vi skal bruke 8. mars til å protestere mot.

BLI MED I EN 8. MARSKOMMITE!

I en 8. marskommite kan jenter fra alle mulige kvinneorganisasjoner og alle andre jenter komme sammen og diskutere parolene for 8. mars – hva dere synes om de parolene Kvinnefronten har foreslått og hvilke paroler dere vil ha med spesielt for det stedet dere holder til. Også kan dere gå ut på gata og snakke med andre jenter, dra hjem til folk, legge løpesedler i postkassene, arrangere åpent møte og gjøre mye

annet sånn at det blir enda mange fler i demonstrasjonstogene i år enn det var i fjor. Og til slutt – 8. mars er ikke bare for jenter, så ta med deg faren din, broren din og alle gutta du kjenner i toget – mange av dem vil helt sikkert være med å støtte kvinnes krav.

HVA SLAGS PAROLER SKAL VI STILLE?

Vi skal stille alle mulige paroler. Både «store» saker som kravet om sjølbestemt abort, gratis daghjem til alle barn, seksualopplysning og prevensjonsveiledning og krav om kvinners rett til arbeid – og «små» saker som kan være alt mulig, for eksempel mot at du må ha melding hjem fra for å slippe gymnastikk når du har menstruasjonsmerter eller for at ungene der du bor skal ha skikkelige leikemuligheter. Men vi skal ikke bare stille krav som angår oss her i Norge aleine. 8. mars er en *internasjonal* kvinnedag og derfor må vi stille paroler til støtte for kvinner og menn som sloss mot undertrykking andre steder i verden også.

Forslag til paroler

Kvinnefronten har foreslått følgende hovedparoler for 8. mars 1978:

KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING
VEKK MED NEMNDENE – SJØLBESTEMT ABORT NÅ
GRATIS DAGHJEM TIL ALLE BARN
KVINNER KREVER RETT TIL ARBEID
6 MNDS. SVANGERSKAPSPERMISJON MED FULL LØNN
25 KRONER TIMEN I MINSTELØNN
KAMP MOT SALG AV KVINNER – VEKK MED PORN
SEKSUALOPPLYSNING OG PREVENJONSVEILEDNING I GRUNNSKOLEN
KAMP MOT ALL IMPERIALISME
STØTT FRIGJØRINGSBEVEGELSENE
STØTT FOLKENE I DET SØRLIGE AFRIKA I KAMPEN MOT IMPERIALISME OG RASISME
FORBY «NORSK FRONT»

Kvinnefronten ber alle jenter – enten de er med i Kvinnefronten, i en annen kvinneorganisasjon eller de ikke er med i noen organisasjon – om å sende inn reaksjoner og kritikk av parolene til:

Kvinnefronten i Norge, Uranienborgveien 11, Oslo 3.

FOR RØDE GARDE

KLASSE 3S PÅ VALLER OM KARAKTERER:

Klasse 3 på Valler Videregående Skole i Bærum har laga en side til Røde Garde. Denne klassen har vedtatt en resolusjon mot karakterer og eksamen, og skolen har vedtatt en resolusjon mot muntlig eksamen og krever at NGS tar opp denne kampen.

Det viser at det er fullt mulig å vinne flertallet av elevene mot

det urettferdige karaktersystemet.

Flere av klassens elever understreket også at det er viktig at andre klasser følger opp og krever at NGS tar opp kampen mot karakterer og eksamen nå!

KLASSEDISKUSJON OM KARAKTERER

Diskusjonen begynte med at Vegar stilte følgende spørsmål: Hvis man tar bort karakterene, hvordan skal man da avgjøre hvem som skal komme inn på videregående skoler?

Even: — For det første forutsetter spørsmålet ditt at vi må ha noe for å si ut hvem som skal komme inn på videregående skoler. Hvorfor skal ikke alle studieretninger være åpne, og hvorfor bygges det ikke ut flere yrkesskoler som det er så stort behov for? For det andre sier ikke karakterene noe om hvor mye du kan, bare hvor mye du har klart å pugge før eksamen. Derfor kan det ikke bli rettferdig å basere inntakskravene på karakterer.

Vegar: — Hvis hvem som helst kan prøve seg, vil veldig mange søke seg på studieretninger som de ikke

passer til.

Arne: — Ja, sånn er det i hvert fall i dag. Det er faen så mange medisinerstudenter f.eks. som bare går der fordi de har «gode» karakterer.

Halvor: — Det er dessuten veldig mange som har anlegg, men som ikke kommer inn.

Nina: — En annen sak er at de færreste går 7 år på et studium, hvis de ikke er interessert i faget. En annen ting er at karakterene er helt tilfeldige. Har en først fått f.eks. 2 i et fag, blir en som oftest liggende på den.

Ole Henrik: — Det er klart at karakterene ikke er helt bra, men så lenge det ikke finnes alternativer er karakterer det beste.

Helene: — Vi har et alternativ, en karakterfri skole. Da vil lærere og elever kunne samarbeide om under-

visninga, og en slipper det konkurransejaget som er nå. Da trengte en ikke å gå videre i pensum før alle hadde forstått det. Da ville vi også få bedre mulighet til å forklare ting i praksis i stedet for teoretisk pugg, og en trengte ikke bare å godta det som står i lærebøkene.

Vegar: — Jeg synes det er viktig å ha en måler for det en kan. Dessuten er det fint å få en belønning hvis en har jobbet bra i et fag.

Erik: — Jeg skjønner ikke vitsen med å måle evner i forhold til andre. Det som er viktig er å finne ut om en gjør ting bra i forhold til seg selv.

Lise: — Men da måler du jo også med karakterer.

Erik: — Nei, jeg er mot karakterer. Øyvind får siste replikk før det ringer ut.

Øyvind: — Selv om ikke

«Gauss-kurve» blir fulgt på gymnaset kan rektor sette ned karakterene på elever hvis han/hun mener de er for gode. Det har bl.a. skjedd her på skolen. Det viser at en følger en viss norm for hvordan karakterene skal fordeles. Dette viser at karakterene er urettferdige. Det er også viktig å se på hvorfor vi har fått karakterer i skolen. Det har nemlig ikke alltid vært sånn. De kom inn i skolen etter den industrielle revolusjon. Karakterene er med på å opprettholde klasseforskjellen: De som har dårlig karakter får ofte dårlig betalte jobber, mens de med gode karakterer får «fine» jobber. Gode karakterer gir dessuten en bra status. Derfor blir også spørsmålet om karakterer et spørsmål om hvilken ideologi du støtter.

Allmøte resolusjon

Muntlig eksamen er et av de verste utskuddene av karaktersystemet. Etter 3 års skolegang skal det på 15 minutter avgjøres om eleven skal få eksamen artium eller ikke. På 48 timer må eleven pugge hele pensumet. Elever kan være syke eller i dårlig form eller bli fort nervøse.

På forrige landsmøtet i NGS ble det med et overveldende flertall vedtatt at NGS skulle arbeide for fjerning av muntlig eksamen. Allmøtet krever at landsmøtet tar opp dette spørsmålet, går imot muntlig eksamen og følger opp dette med aksjoner til våren.

Allmøtet støtter opprettelsen av en aksjonskomite mot muntlig eksamen.

Denne resolusjonen ble vedtatt på allmøtet på Valler med 116 mot 64 stemmer.

Vedtak i klasse 3s

Vedtatt i klassen 14/11 med 16 stemmer for og 7 mot.

Klasse 3 Samfunnsfaglig linje ved Valler skole vil oppfordre NGS og AGU til å ta opp spørsmålet om en karakterfri skole. Vi mener at karakterene ofte er urettferdige. Karaktersystemet fører til at det viktigste er å få gode karakterer, mens interessen for faget og det å lære blir satt i annen rekke. Det oppfordrer til konkurranse mellom elevene i stedet for samarbeid.

Vi mener at det ville være et skritt i riktig retning å få fjernet muntlig eksamen. Fordi denne form for eksamen overhodet ikke kan representere hva en elev har lært i løpet av ett eller flere år. Det er dessuten urettferdig ved at det bare er noen som kommer opp. En annen ting er at veldig mange elever blir svært nervøse slik at de ikke greier å yte etter evne. Vi mener at NGS skal ta opp og gå imot muntlig eksamen, og oppfordre til en landsomfattende boikott.

— Og hva mener læreren?

— Hvorfor trenger en karakterer og eksamen i skolen?

Lærer: En trenger karakterer for å vurdere de reelle kunnskapene, ikke bare utfra elevens arbeidsinnsats, men også sett i forhold til det de andre i klassen gjør i samme fag. Uten karakterer vil en måtte basere vurdering på vage uttalelser som ikke sier noe om elevens egentlige kunnskapsnivå eller dyktighet i faget. Men jeg er også klar over de svake sidene ved karaktersystemet. F.eks. konkurranse og dårlige karakterer kan ta motet fra svake elever.

Dessuten kan det forekomme urettferdige bedømmelser.

— Synes ikke du som lærer at karakterene hindrer samarbeid?

Lærer: Hjelp under prøver eller fusk kan ikke kalles samarbeid, dette er ikke hjelp for å lære, men bare å gi en et stikkord eller tall uten at mottageren forstår bakgrunn eller framgangsmåte. Når det gjelder samarbeid ellers i timene, vil dette kunne bli bedre ved innføring av ny struktur, hvor en vil få flere valgfag-timer og mindre grupper elever som kan samarbeide og hjelpe hverandre.

Dessuten kan det forekom-

2 elever argumenterer for karakterer

Som forkjempere for å beholde karakterene i skolen, vil vi trekke frem noen argumenter for vårt syn.

1) Karakterer er en måler for egne prestasjoner.
2) Karakterer er det eneste konkrete middel til å velge den mest berettigete til arbeid, studier o.l. uten å ha personlig kjennskap til vedkommende.

3) Karaktersystemet bør vedvare til man har funnet et bedre alternativ til å bedømme prestasjonene, og vi anser ikke karakterfri skole som et brukbart alternativ.

Våre argumenter er dessverre ubegrunnede, fordi vi ikke har fått til det største spalteplass.

Mikkel Vegar Veum
Ole-Henrik Waldenstrøm

FOR TRANGT GYMTØY GIR DÅRLIG KARAKTER

Anne Elisabeth, Even, Helene, Erik, Marianne, Øyvind og Vigdis er noen av elevene i klasse 3 S

7 av elevene kommenterer karakterspørsmålet videre:

Marianne: Vi kan jo f.eks. ta for oss gymtimene. Dette burde være timer der deltakelsen er det som er viktig og sunt. I stedet sitter frøken med boka si i fanget og setter karakterer for alt vi gjør.

Vi får karakterer for hvordan vi kaster ballen opp i nettet i basket-ball og vi får dårlig karakterer om vi har på oss for trangt gym-tøy. Da er det klart at til og med gymtimene blir et ork.

Øyvind: Sosialfag, som er et av hovedfaga våre, kunne vært et spesielt in-

teressant fag. Idag er det et kjempepensum, og vi oppfatter faget i hovedsak som pugg.

Vigdis: Noen ganger har vi gruppe-arbeid, men til og med det fungerer som oftest dårlig. Vi er jo fra første stund opplært til å sitte på rekke og rad og tenke på oss sjøl.

Vi skal tenke individualistisk og ikke kollektivt.

Erik: Vi blir sjelsagt alle opphengt i karakterene. Vi tenker som så: «Her skal jeg sikre med 5!» Derfor er også gruppearbeid nødt til å bli mislykka, det er jo også innretta på karakterer. Heller ikke får vi bruke hjelpemidler. Det burde jo vært viktig at vi lærte oss opp til å bruke de hjelpemidler som finnes, slå opp i bøker osv. Det ville jo være til stor hjelp siden.

Anne Elisabeth: I tysk-timene tidligere måtte vi sitte og rope opp karakterene når vi fikk igjen prøver. Da satt vi og grudde oss skikkelig når vi hadde fått dårlig karakter, og det hele var en guffen forestilling. Nå har vi fått satt en stopper for det systemet. Kampen om uforberedte overraskelsesprøver har vi også vunnet. Nå får vi ei ukes var-

sel!

Even: Vi har tatt spesielt avstand fra muntlig eksamen. Dette er jo et av de mest groteske utslag i hele systemet. Er du f.eks. litt nervøs i et fremmedspråk og stammer litt, gjør det allerede utslag, og da blir du jo enda mer nervøs osv. Da blir pugginga belønna rikelig, kunnskap er mindre interessant for sensorene.

Helene: Vi har starta diskusjonene om karakterene, og vi har satt hardt mot hardt og vunnet seire i det små. Andre har sikket også mange tilsynelatende små ting å ta opp, som vi har, og vi oppfordrer alle til å begynne denne kampen, ta opp hele systemet i klassene og på almannamøter.

Vigdis: Vi skulle hatt en skole der en lærte noe. Nå er det karakterer som er viktig, ikke hva vi virkelig kan.

røde garde

★ røde garde

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31
Postgiro for kommisjonærer: 20 60 68
Abonnement koster 30 kroner for ett år
RØDE GARDE kommer ut hver måned
bortsett fra juli
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

«Kom til onkel på krokete knær»

Sovjet krenker norsk sjøråderett i nordområdene. På Svalbard opererer Sovjet som om Barentsburg og Pyramiden, to sovjetiske gruvesamfunn, var på sovjetisk jord. De har sovjetisk postkontor med sovjetiske frimerker og sovjetisk postvesen. I Barentsburg som altså ligger på norsk jord. De kjører med russiske skilte på bilene, de har russisk politi- og rettsvesen der. Alt skjer på ei norsk øy. Den norske AP-regjeringa viker unna dette, kryper for Sovjet, tør ikke rette ryggen.

I Barentshavet skjer det samme. I forbindelse med oppretting av 200 miles fiskerigrænse, gjør Sovjet et jafs av norsk havområde. Hvis en skulle gå etter rettferdigheten måtte en dele likt, det vil si gå etter ei linje utover i havet som ligger like langt fra hvert land. Men Sovjet godtar ikke midtlinja, de sier det må ha store havområder av Norge fordi Sovjet er ei supermakt! Og da skal Norge på kne, tigge om at grense ikke må helt inn i fjørsteinene på Varangerhalvøya.

Vi må ta avstand fra at ei supermakt kan få herje slik overfor et lite land. På samme måte som Sovjet trampa ned sjøråderetten til Tsjekkoslovakia i august for 10 år sida, tramper de nå på vår. Og borgernes regjering viker etter, sier til og med at vi må «forstå Sovjets situasjon i nordområdene», slik forsvarsminister Rolf Hansen sier.

Sovjet rustar opp, har skaffa seg ei offensiv krigsmakt som er i ferd med å bli sterkest i hele verden. Med disse våpena ønsker de å ture fram, i Tsjekkoslovakia, i Eritrea, Angola og Ogadenprovinsen. Slik også i Barentshavet og på Svalbard. Når regjeringa gir etter, bygger det opp om Sovjets vei: At det ikke er likeverd mellom statene, men våpenkrafta som skal regulere forholdet mellom 2 land. Dette framskynder krigsfares i verden.

«In» å rakke ned på ungdommen

Lensmannen i Volda har stengt laurdagsdansen. Slik skjer oftare og oftare, i Gudbrandsdalen, på Sørlandet og til dømes i Volda. Ungdomen er visst håplaus, lager bråk på festar og syng høgt på heimvegen.

I Volda kjem vel neste steget til bli omtrent slik: Etter at laurdagsdansen no er stengt, må ungdommen henge ute framfor ein butikk eller ved ein kiosk. Dette er ei skam for staden når ordføraeren og disponenten skal gå kveldstur, ungdommen er så udanna. Så ungdommen må bort. Portforbod for ungdom vert drøfta som botemiddel fleire stader, i Holmestrand og Oslo. Kunne ikkje det vera noko for Volda og? Dei treng sjølv sagt meir lensmenn og politi til å passa på at ingen trossar portforbode, men det er god stemning for politiet i alle stortingsparti no, SV ikkje å gløyma.

Tidlegare var det ungdomshus i omtrent kvar ei lita bygd. No vert ungdommen dregen inn til byane, og der er det ikkje mykje å ta seg til om kvelden. Teikninga til ungdomshuset på Bjølsen, ein bydel i Oslo, har vore klar i over ti år, tomte er innkjøpt, men bevilgningane rekk berre akkurat til fleire køllesvingarar.

Ungdommen har krav på stader å vere i fritida, anten dei vil danse, drive idrett eller anna. Stille kravet, og gå til kamp for det!

Bli med i Rød Ungdom:

VI VIL SLÅSS SAMMEN OVER HELE VERDEN

120 elever ved Bredtvedt gymnas har foreslått at Operasjon Dagsverk 1978 skal gå til kjempende ungdom i Azania. I land etter land i Asia, Afrika og Latinamerika sloss folket en heletmodig kamp mot utenlandske inntrengere og håndtlangerne deres, og særlig mot de to største roverstatene i verden idag, — supermakten USA og Sovjet. For oss i Rød Ungdom er det en av våre viktigste oppgaver å støtte de kampene folk i 3. verden fører. I Norge sloss vi mot

Sovjets aggresjon i Barentshavet, mot NATO-øvelse retta mot arbeidere i streik, og for et sosialistisk Norge. Vi har de samme fiendene som folket i Eritrea og Azania: de to imperialistiske supermakten og de hjemlige rikfolka. Og vi har det samme målet i nord og sør: et samfunn fritt for utbytting og undertrykking. Vår kamp og deres kamp er to sider av samme sak.

Alle arbeidere og undertrykte folk i hele verden hører sammen og må

stå sammen i kampen for frigjøring. For den som vil kjempe for sosialismen er det umulig ikke å gå i første rekke for å støtte den kampen undertrykte i andre land fører. Som medlem i Rød Ungdom er du EN del av en kjempemessig verdensomspennende bevegelse, der står vi skulder ved skulder — svarte, gule og hvite — i en svær hær. Vissheten om dette gir oss som sloss for en verden uten utbytting og undertrykking styrke — og den samme vissheten

får de som sitter med makta til å skjelve mer og mer jo flere vi blir.

Hvis du støtter ungdommen i Azania. Hvis du ønsker sosialisme, kan du ikke la være å gå inn i denne bevegelsen og stille deg ved siden av ungjenta fra det sosialistiske Kina, skoleguttene fra Soweto, frigjøringssoldaten fra Eritrea og arbeideren fra USA. Vi kjemper alle den samme kampen — finn din plass i rekkene!

MEIR ENN 120 PÅ LÆREMIDDELKONFERANSE

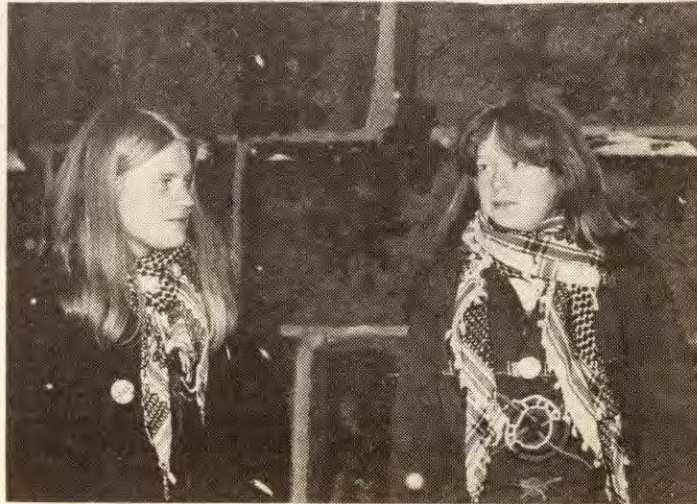
I helga 27. januar–29. januar arrangerte Aksjonsnemnda for språkleg rettferd i skolen læremiddelkonferanse i Oslo. Konferansen var særskilt vellukka. Meir enn 120 deltakarar var påmeldte, og enda fleire deltok. Det var stor politisk spreiding blant konferansedeltakarane, men stort fleirtal for kamplina.

Røde Garde gjesta konferansen siste dagen og prata med to av deltakarane, Karin Andvik, som er yrkesskuleelev og Torbjørg Sundermann som er gymnasiast. Dei fortel:

Karvi: — Vi har mellom anna diskutert Stortingsmelding 16 som kom som eit direkte svar på kravet om utarbeiding av ei tempoplan for å sikre språkleg jamnstilling innan 1980. Sjølv om meldinga inneheld nokre positive sider, som er resultat av dei aksjonane som har vore, så er hovudsida ved meldinga at ho ikkje slår fast kravet om læremiddel på baa målføre til samme tid og pris. Tvert om er meldinga ei legalisering av de låge løyvingane som har vore til nå. Gjennom ei rekke unntak som meldinga åpner for, så sikrar ho ikkje alle ele-

var i den vidaregåande skulen språkleg jamnstilling. Derfor gikk diskusjonen på konferansen ikkje om vi skulle avvise meldinga, det var det semje om, men på korleis vi skal avvise ho.

Torbjørg: — I november skal meldinga opp i Stortinget. Før den kan bli behandla i Stortinget, må alle få høve til å sette seg inn i meldinga. Til no har berre forlaga og stortingsrepresentantane blitt spurt om meininga si, ikkje lærarane og elevane, dei som dette verkeleg gjeld! I mars skal vi ha ei aksjonsveke. Vi må kjempe for at meldin-

ga skal bli avvist!

Karin: — Konferansen vedtok også ei ny, viktig parole: Nei til framand-språklege lærebøker! Alle lærebøker må bli på norsk, ikkje på til dømes svensk eller engelsk, slik som ofte er på høgare skular.

Torbjørg: — Og ikkje minst fatta konferansen samrøystes eit viktig vedtak mot NGS-leiinga framfor landsmøte i NGS.

Vedtaket seier m.a. at NGS-leiinga saboterar kampen for nynorske lærebøker, og er ei viktig fiende i læremiddelkampen.

Det seier at «Elevaksjon -77» var ei splittingsaksjon. Og det oppmodar delagatane på NGS sitt landsmøte til å velje ei leiing for organisasjonen sin som står læremiddelaksjonen!

LANDSMØTE I NGS — PARODI PÅ DEMOKRATI

På siste landsstyremøtet i NGS ble den endelige dagsorden for NGS landsmøte vedtatt. Dette vedtaket er et nytt stort skritt i retning av at landsmøtene i NGS er en rein parodi på et demokratisk landsmøte.

I år skal det overhode ikke være gruppediskusjoner. Alt skal foregå i plenumsmøter. I en forsamling på over 400 deltakere, veit vi at dette betyr at bare et lite fåtall kommer til orde, og at pampe vil dominere debatten. Delegatene får ved en slik

møteordning ikke kommet fram med sine erfaringer og synspunkter.

Hverken læremiddelsaka eller jentesaka skal opp som saker på landsmøte. De to områdene der det har vært stor aktivitet og aksjoner, og hvor elevbevegelsen fortsatt står

overfor store kampoppgaver, blir utelatt fra dagsorden på landsmøte. Dette er en effektiv måte å prøve å hindre massebevegelse og aksjoner på disse viktige områdene.

Formannen i Oppland GU, Gunnar Birkeland, foreslo på landsstyremøte at det også i år skulle være gruppediskusjoner, og at både jentesak og læremiddelsaka skulle opp på dagsorden. Han foreslo også at landsmøte skulle utvides fra tre til fire da-

ger for å få et mere demokratisk møte. Alt dette ble nedstemt. Gunnar Birkeland sier til Røde Garde at han vil oppfordre gymnasiaster landet over til å fatte vedtak om at læremiddelsaka og jentesak skal opp på landsmøte, og kreve at det skal være gruppediskusjoner! Send disse vedtaka med delegaten fra skolen deres!

Grovt

angrep

mot elevene

i Oppland

Fylkesskolestyret i Oppland har retta et grovt angrep på organisasjonsfriheten til yrkesskulelevne og gymnasiastene i fylket: De har vedtatt retningslinjer til skolene som sier at medlemsskap i interesseorganisasjoner som NGS og YLI skal bygge på individuelt medlemsskap. Elevråd eller allmannamøter skal ikke kunne melde elevene ved en skole kollektivt inn.

De har vedtatt at bevilgningene til Oppland Gymnasieutvalg skal opphøre dersom gymnasiastene i fylket ikke innen august -78 har gått over til å bygge på individuelt medlemsskap i NGS, og GU-styret kan legge fram tall på enkeltmedlemmer. De har videre vedtatt at det ikke skal være

lov for allmannamøter eller elevråd å bevilge penger til NGS, f.eks. for å sende delegater til landsmøtet.

Disse vedtakene er fatta på bakgrunn av retningslinjer fra Kirke- og Undervisningsdepartementet, og angår derfor skoleelever landet over. Neste gang kan det være ditt fylkes-

skolestyre som fatter vedtak som så grovt krenker elevenes organisasjonsfrihet.

Styret i Oppland GU fatta på møte 7/1 et vedtak som sterkt fordømmer fylkesskolestyrets retningslinjer. Foran i Oppland GU, Gunnar Birkeland, sier til Røde Garde at gymnasiastene sjølv sagt ikke kan bøye seg for disse retningslinjene. «Det er vår soleklare rett å bestemme vår egen organisering. De forsøker nå å presse elevene ved å nekte oss bevilgninger. Vi trenger støtte!»

rode garde
korrespondent

NOREG RUNDT

SJUKEPLEIE-ELEVER MOT UTSILINGSPRØVER

Sjukepleie-elevene har et enormt eksamenspress — 36 eksamener i løpet av 3 år, og en 35-gradert karakterkala!

Ved Ullevål sjukepleieskole gikk elevene før jul til kamp mot en utsilingsprøve i sjukepleie som lærerne ved skolen har pålagt dem i tillegg. Elevene sto sammen mot splittelsesforsøk, hets om at de var dovne, og trusler om å måtte gå et semester omigjen. De løste prøven og leverte anonymt så det ikke var mulig å sette karakterer på elevene, og de krevde prøva gjennomgått to dager etter. Dette blei innfridd.

at av 200 elevar på gymnas, yrkesskule og handelsskule, meiner 76% av elevane at det er trong for eit hybelhus på Eid. Aksjonskomiteen arbeider no med saka gjennom stands, pressemelding osv. Tom Børhaug strekar under at det er naudsynt at elevane vert aktive i kampen for hybelhuset, ellers vil saka aldri vinne fram. Han ber andre skulestader som har liknande saker gåande ta kontakt med komiteen for å dele røynslene deira med elevane på Eid, og at alle som støtter saka sender støtte.

Ta kontakt med: Aksjonsnemnda for hybelbygg på Eid, Tom Børhaug, Eid gymnas, 6770 Nordfjordeid

RG-korrespondent

HYBELBYGG PÅ EID!

Gymnaselevane på Nordfjordeid har teke opp spørsmålet om hybelbygg på plassen. Ein aksjonskomite er komen i arbeid. Leiaren for komiteen, Tom Børhaug, fortel at mange elevar bur langt frå skulen og at det er vanskeleg å få seg hybel.

Ei granskning som er gjennomført syner

FEST FOR UNGE JENTER

Da kvinnefronten i Bergen hadde fest for unge jenter kom det ca. 100 stykker, og mange meldte seg inn i Kvinnefronten. Etter festen var for eksempel kvinnegruppa i Fana minst 11 stykker — før var de bare noen ganske få. Blant mye bra underholdning kan nevnes et mimeteater og en kvinnefrontsang dikta spesielt for festen. Det var tre appeller — om jentekamp, om 8. mars og om kampen for ungdomshus. Dessuten var det utlodning av kaker som blei spist i pausen. To unge kvinnefronter fra Fana oppfordrer alle andre jenteaktivister til å lage lignende fester.

RG-korrespondent

NYE FREISTNADER PÅ Å STANSE SKULEAVIS

Sist nummer hadde Røde Garde ein artikkel om avisa «Klassekameraten» som Raud Ungdom på Spjelkavik ungdomsskule har gjeve ut, og som vert forsøkt stansa. På ein konferanse mellom representantar for Raud Ungdom på staden og skulesjefen og formann i skulestyret heldt desse framstøta fram. Samarbeidsutvalet må godkjenne utgjeving av skuleavis, vart det sagt. Men på spørsmål frå Raud Ungdom om dei fekk gje ut avisa dersom dei søkte, sa skulesjefen nei, avdi avisa oppfordra til å bryte reglementet i samband med kampen mot karakterar og eksamen, og at den strei mot grunnskulelova og arbeidsmiljølova sine pålegg om å arbeide for gode samarbeidsformer. Alt-så ei rein politisk grunn-gjeving for å nekte avisa å kome ut.

Representantane for Raud Ungdom slo fast at dei ikkje ville bøye seg for dette, og at avisa fortsatt vil kome ut.

RG-korrespondent

PORNOBÅL I MOSJØEN

Lørdag 17/12 var det pornobål på torvet i Mosjøen. Aksjonen samla 30-40 unge og gamle kvinner, og rundt om sto det ca. 200 tilhørere, mens det blei ropt slagord «Ja til seksualopplysning, nei til porno». Aksjonen blei utvida ved at en del aktivister gikk rundt til folk og delte ut løpesed-

ler og diskuterte. Reaksjonene på aksjonen var blandede, men de fleste var positive.

Et par uker før pornobålet var det ei jente på gymnasen som reiv ned et pornobilde i et klasserom, den aksjonen fikk stor oppslutning blant elevene, etter at det ble kjent hva som hadde skjedd. Det resulterte i at en god del folk — både gutter og jenter, begynte å gå med anti porno merker på jakker og vesker.

Start aksjoner mot pornoen overalt. Riv ned kvinnekriminerende bilder, brenn pornobål, krev skikkelig seksualopplysning i grunnskolen.

RG-korrespondent, Mosjøen

REKTOR I MOSJØEN GIR STØTTE TIL VORSTER

Mosjøen videregående skole (gymnas) fikk henvendelse fra Anti-imperialistisk komite for den 3. verden om vi ville ha besøk av en representant fra PAC. Elevrådet sendte saken ut til uravstemning i klassene. Hver tillitsmann leste opp et skriv fra 3. verden komiteen. Flertallet stemte for at Count Pietersen skulle komme til skolen i «store fri».

Men rektor ville ikke godkjenne avstemninga. Han hevdet at informasjonen elevene hadde fått før avstemninga var ensidig og at de ikke visste hva de hadde stemt på. På andre gymnas vedtok elevrådet at Count Pietersen kunne få komme, og han kom. På Mo gymnas fikk han f.eks. fire skoletimer pluss storefri til sin disposisjon. På en skole fikk han til og med ei sølvskjei av rektor!

LA IKKE REKTOR TA I FRA OSS DE DEMOKRATISKE RETTIGHETENE VÅRE!
STØTT PAC!

Elevkorrespondent, Mosjøen

SPØRRESPALTA

KOMMER IKKJE RAUD UNGDOM MED SIRKEL FOR SOLDATER

Fyrst vil eg takke for Røde Garde, som er blitt ei værkeleg god kommunistisk ungdomsavis.

Grunnen til at eg skriv er at eg har eit spørsmål til Raud Ungdom. Har dere tenkt å gje ut ein studiesirkel for soldatar?

Eg meiner at Raud Ungdom straks bør byrje arbeidet for ein slik sirkel. For det fyrste ut frå at faren for krig aukar. Det gjer det heilt naudsynt at flest mogeleg har kjennskap til Raud Ungdom sitt syn på krigen.

For det andre er det kvart år nesten 20 000 ungdommar i militæret. Her blir det ført ein heil del interessekamp. Her ville det vært av stor nytte om Raud Ungdom kunne fått ut politikken sin. Eg trur om Raud Ungdom kunne gje ut ein slik sirkel vil det opne dørene for at Raud Ungdom kan bli ein verkeleg stor masseorganisasjon.

Kjell

Takk for ideen om ein eigen sirkel for soldatar. Det var ein god ide som vi vil diskutere, utan at vi kan love ein eigen soldatsirkel no. For tida holder Raud Ungdom på å lage to heilt nye sirkel, og desse må vi prioritere. I fyrste omgang kommer ein sirkel med opplegg for tre møter. Denne blei skrivi om i siste Røde Garde, og er klar til bruk når dette vert lest. Samstundes jobbar vi med ein litt større sirkel på 5-6 møter som vert klar nærare sommaren.

Men det er klart at soldatar bør leggje vekt på særskilte ting. Som ei førebels løysing gjer vi framlegg om at dere bruker ein av dei to sirkelane og går gjennom dei som vanleg, men lagar eit tilleggsmateriale som tar opp militærpolitikken særskilt. Vi vil rå til at dere brukar utdrag frå AKP(m-l)s program og diskuterer dette.

Dei punkta som er særleg aktuelle er:
— heile kap. 2 om imperialismen og den proletariske verdsrevolusjonen.

— kap. 3, pkt. 13 om staten
— kap. 5, pkt. 24 om oppgåvene til arbeidarklassen om Noreg vert drege inn i ein 3. verdskrig.

— kap. 6, pkt. 25 d) og e) om væpna revolusjon.
Vi trur også at dere vil kunne lage fine diskusjonar ut frå Raude Fane nr. 5-77 som har ein lang og grundig artikkel om faren for krig, og korleis vi i Noreg skal møte eit åtak frå supermaktene.

Redaksjonen.

LAURDAGSDANSEN STENGT I VOLDA

For ei tid tilbake vedtok lensmann Frimannslund å stenge samfunnshuset i Volda for offentlege dansetilstellingar fram til nyttår. Grunngevinga var så klart «ungdomsfull». Desse dansetilstellingane er det einaste tilbodet dei unge har på laurdagskveldane.

Vi har snakka med ein gjeng ungdomsskuleelevar, og spurde korleis dei ser på at dansen blei stengt.

— Lise: Det fører jo til at vi ikkje har nokon stad å gå laurdagskvelden, og det er vi forbanna på. Det vert vel til å drive gatelangs no då, til dansen vert opna att.

— Jane: Ein ting er i alle fall sikkert. Dersom dei trur det vert mindre fyll og bråk ved å stenge samfunnshuset, så tek dei skammeleg feil. Vi får bråket nede i gatene no, og eg trur det vert fleire som vil drikke seg fulle og fleire som vil skape trøbbel.

— Det er blitt danna ein aksjon for offentlig dans?

— Ole: Ja, det møtte fram mellom 40 og 50 ungdommar, mest ungdomsskuleelevar. Vi valgte ein aksjonskomite og vedtok

bl.a. å sette i gang med underskriftsliste. Det var også stor stemning for demonstrasjonstog.

— Lise: Vi snakka også ein del om å få betre forhold under dansane, bl.a. å skjerp kontrollen med alkohol og få eit betre miljø under festen.

— Korleis står det til med fritidsstilbod ellers i Volda?

— Jane: Vi har ein fritidsklubb for dei mellom 14 og 18 år, der vi bl.a. har diskotek og ellers driv og pusar opp nokre rom.

— Hilde: Så har vi vel berre stort sett idretten og bedehuset!

— Jane: Og på skulen får vi ikkje mykje hjelp, må du tru. Eg skal gje deg eit dø-

me på kor transsynt eit skulestyre kan bli. I mange år har elevane på ungdomsskulen kjempa for å få danse på elevkveldane. Når vi no endeleg fekk lov, så stilte dei visse betingelser: Der skal vere 12 ordensvakter, dempa musikk, 1 time med godkjent program, røykeforbod, og toppen på alt: vi skal få lov til å halde på til kl. halv ti om kvelden!

— Gunnar: Det er heilt fryktelege forhold på denne

skulen. Rektor skal godkjenne alle plakatar. Plakaten om å danne aksjon for å få attende dansen på samfunnshuset fekk vi sjølv sagt ikkje henge opp. Men då var det eit par stykker som tok plakaten mellom seg og spaserte rundt heile skuleområdet, så dei fleste fekk sjå han likevel! Dette synest eg er vegen å gå mot diktatoriske skuleleiarar!

Korrespondent.

NY STUDIESIRKEL FRA RØD UNGDOM

Oktober

3 møter:

- SOSIALISME - JA!
- KAPITALISME - NEI!
- VERDEN I OPPRØR
- SKOLEN

- Skal brukes av ungdom som har vært lite borti politisk arbeid før.

Nynorsk og bokmål

Pris kr.6,-

POLITIVOLD-MØTE I TRONDHEIM

Rød Ungdom i Trondheim arrangerer åpent møte om politivold mandag 13. februar kl. 19.00 i Storsalen, Studentersamfunnet. Inngang kr. 5,- Program:

- Hammersborgfilmen.
- Aasmund Haugen, tidligere politiaspirant, skrevet boka «Oss menneskeforaktere i mellom».
- Hans Rotmo.
- Rockeband.

Før generalforsamlinga i NSEL,

STATEN VIL ØKE TURNUSEN TIL ET ÅR, LEDELSEN GJØR INGENTING

Norske Sykepleierelevers Landslag (NSEL) skal ha generalforsamling 23.-25. februar. De viktigste sakene som skal behandles er turnustjenesten, høyskolesystemet, internatsituasjonen, de økonomiske kårerne for elevene, språklig framstilling og karaktersystemet. I tillegg er det sendt inn svært mange lokale saker. Og ikke minst skal det velges ny ledelse i NSEL.

Røde Garde har intervjuet Cecilie Dahle, medlem av NSEL's aksjonskomite for Oslo og Akershus om hennes syn på situasjonen i NSEL i dag, og om noen av de sakene generalforsamlinga skal behandle.

— På NSEL's ekstraordinære generalforsamling i høst ble det valgt nytt landsstyre. Hvordan har dette fungert som ledelse for sykepleierelevene?

— Det sittende landsstyret har særmerket seg ved en ting: De gjør overhodet ingen ting. De sender nesten ikke ut informasjon og materiale til medlemmene. Og i motsetning til det forrige landsstyret som arrangerte distriktskonferanser, seminar o.l., har ikke det nåværende arrangert noe slikt. Landsstyret vil senke aktiviteten i NSEL, gjøre det behagelig for seg sjøl, og gjøre det nesten umulig for medlemmene å få innflytelse og kontroll over organisasjonen sin. F.eks. blir det mindre demokratiske forberedelser til generalforsamlinga når sakspapirene sendes til skolene først 2-3 uker før møtet.

— Sykepleierelevene har flere ganger streiket mot turnustjenesten. Hvordan står denne saka nå?

— Turnustjenesten betyr at vi ikke får godkjent utdanninga vår etter 3 års skolegang og eksamener. Først må vi jobbe i 4 mnd. på en avdeling, og så må vi levere vandelsattest og søke om godkjenning som sykepleiere. Departementet sier sjøl at turnustjenesten ikke

har noen pedagogisk verdi, men er kompensasjon for tapt praksis under utdanninga.

Før jul hadde NSEL møte med Sosialdepartementet hvor vi krevde turnustjenesten fjerna. Underdirektør Idun Heldal Haugen ville ikke høre på elevenes krav overhodet. Derimot snakket hun om å utvide turnustjenesten til ett år! Dette er en provokasjon fra statens side.

— Hva har landsstyret gjort med dette?

— Ingenting! Elevene har ikke engang hørt om saka. «Den blir tatt opp på GF (generalforsamlinga) om 2 måneder,» sier landsstyret.

— Hva mener du elevene må gjøre med denne saka?

— Fordi landsstyret ikke har gjort noe, har aksjonskomiteen her i Oslo sendt ut løpeseddel til alle elevene, og vi har tatt initiativet til en brevkortaksjon. Målet er at alle landets elever sender kort til Sosialdepartementet med krav om å få turnustjenesten fjerna. På alle skoler bør det dannes komiteer mot turnustjenesten som må arrangere diskusjon på skolene om denne siste provokasjonen fra staten, og som må gå i spissen i brevkortaksjonen.

Når staten tviholder på turnustjenesten og nå vil ut-

Cecilie Dahle foran noen av de mange veggavisene i gangene på sykepleierskolen på Ullevål sykehus i Oslo. (Foto: Røde Garde)

vide den, på tross av at både NSF og NSEL i årevis har gått imot den, er det fordi de har til hensikt å føre oss inn under distriktshøgskolesystemet. De vil gradvis skille teori fra praksis i utdanninga vår. Først felles teoretisk grunnkurs, så praksisen på slep. Yrkesutdanninga blir ødelagt i dette systemet. Dette må vi slåss mot, og vi må sette i gang sjøl, landsstyret gjør det ikke! Send inn brevkort!

— I sommer vedtok Norsk Sykepleierforbund (NSF)

en «samarbeidsavtale» med NSEL som fratok NSEL sitt medlemsdemokrati og sjølstendige stilling. Hvordan står denne saka nå?

— «Samarbeidsavtalen» ble møtt med store protester på skolene. Derfor ble ledelsen i NSF presset til å starte forhandlinger om en ny avtale. Det nye forhandlingsforslaget var ferdig 8. januar. Men landsstyret har nektet å sende ut det nye forslaget! Dette til tross for at mange elever har krevd å få se det, og til tross for at

hverken NSEL eller NSF har stempla det konfidensielt. Landsstyret er frekke nok til å hemmeligholde den nye «samarbeidsavtalen» i 3 uker for sine egne medlemmer! Men dette er ikke så rart, for de som har forhandlet med NSF om ny avtale, støtta NSF's opprinnelige forslag.

En slik ledelse er ikke sykepleierelevene tjent med, de fleste av landsstyrets medlemmer må skiftes ut på generalforsamlingen.

Aksjonskomite mot karakterer i Vardø

Mandag 23. januar hadde Rød Ungdom i Vardø tatt initiativ til et åpent møte for å danne aksjonskomite mot karakterer og eksamen i byen. Møtet var svært vellykka. Det var 37 til stede da det starta, og over 50 var innom i løpet av kvelden. De kom fra alle skolene i byen.

En fra Rød Ungdom innleda, og det ble livlig og god diskusjon. Det var mye kultur, bl.a. en sketsj som noen ungdomsskoleelever var med i, og det var dans til slutt.

Noen Unge Høyre-folk var der og leste fra UH's program og prøvde å ødelegge den gode stemninga på møtet, men de ble isolert.

Det ble nedsatt 6 folk, 2 arbeidsfolk og 4 skoleelever som skal forberede møte i den nystifta aksjonskomiteen mot karakterer og eksamen i neste uke. Røde Garde skal dekke dette møtet i neste nummer.

Korrespondent

Boikotta skulen — fekk lesedag

Onsdag 7/12 boikotta alle elevene i 3. Klasse samfunnsfag ved Sunndal videregående skole skuledagen. Årsaken var at skuleledelsen hadde avvist elevenes rettmeisige ynskje om en lesedag framfor juleentamen.

Denne «sjøltekte» fekk rektor til å gå i spinn. M.a. sendte rektor ut ei «orientering» til foreldra om kva som hadde hendt. Det var det ikkje teke med eit ord om kva elevene meinte, men i staden var det skrivi kor mykje fráver klassen i gjennomsnitt hadde, og kor mykje fráver kvar ein-skild hadde. Vidare sto det at «elevanes handling hadde vært til skade for skolens miljø».

Men dette brevet vart heller «ris til eigen bak» for rektor og lærarråd: Foreldra tok parti for elevene — og fleire skreiv attende til rektor. M.a. skreiv ein at han stødde klassen fullt ut.

Enden på visa blei at på lærarrådsmøte 12/1 gjorde lærarane eit samrøystes vedtak om at det skal vere lesedagar framfor påskentamen!

Korrespondent

Vellyka «Solidaritet med Soweto»

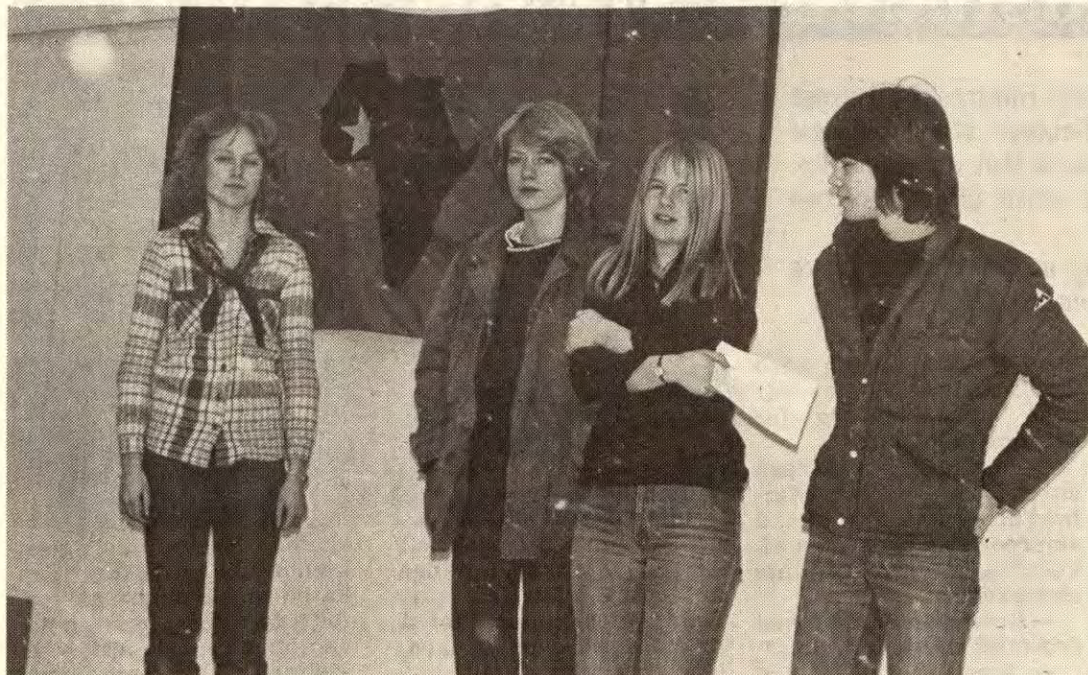
Røde Garde Korrespondent

«Hva vil reksrevisjonen si dersom den norske regjeringa bevilga 400.000 kroner til en fiksjon?» Dette sa Finn Pettersen, formann i 3. verden komiteen da han innleda på konferansen «Solidaritet med Soweto» på Bredtvedt skole i Oslo 27/1. Han gjennomgikk en del av de løgnene som er spredd om PAC. Bl.a. mot revisjonistene som påstår at PAC er en fiksjon uten oppslutning i Azania. PAC har ifølge undersøkelser minst like stor oppslutning i Azania som den andre frigjøringsorganisasjonen, ANC. PAC er godkjent av OAU (organisasjonen for Afrikansk Enhet), har observatørstatus i FN, og mottar årlig støtte fra Kirkenes verdensråd

Konferansen ble åpna av Count Pieteron, som hilste deltakerne fra PAC. Omlag 150 ungdommer fra ulike skoleslag og arbeidsplasser var til stede.

Den første innledinga var ved Tom Helge fra Bredtvedt skole som er hovedmannen bak Operasjon Dagsverk-forslaget. Han gjennomgikk prosjektet, innsamling til en transittleir for flyktninger i Tanzania, og han gikk gjennom de andre forslagene til Operasjon Dagsverk. Han sa bl.a. at i Azania er det eneste sted i verden der skoleelever står i spissen for en frigjøringskamp. Det burde være en selvfølge at norske skoleelever støtta dem.

Tor Halstvedt fra Vennskapssambandet Norge-Kampuchea innleda om det forslaget Unge Høyre står bak: Innsamling til en flyktning- og opplæringsleir i Thailand for vietnamesiske og kambodjanske flyktninger. Han påviste at hetskampanjen mot Kampuchea er bygd på løgner som nå begynner å spreke. Falske fotografier og forfalska «intervjuer». Han viste at Thailand er et fascistdiktatur på linje med Chile, og spurte hva slags opplæring Unge Høyre trodde at flyktningene kom til å få i Thailand. Han reiste også tvil om UH kan sikre overføring av pengene. Til nå har de ikke kunne gi garantier for dette.

Fra høyre: Tom Helge, Anne, Hanne og Hilde som har vært med å ta initiativet til konferansen foran PAC flagget utafor skolen.

Han viste til prosjektet Nødhjelp -74, der pengene aldri kom fram til de nødstilte i Thailand, men havna hos korrupte thailandske embetsmenn.

I gruppediskusjonen disku-

terte vi bl.a. Unge Høyres taktikk foran uravstemninga: Gi minst mulig informasjon om prosjektene og så seint som mulig. Elev-70 med den konkrete forslagene kom til de fleste skoler i uka før avstem-

ninga skal være. Slik prøver UH å hindre diskusjon på skolene. Mange hadde derfor gått inn for å utsette skolepolitisk uke.

Korrespondent

Evalueringsutvalget om ungdomsskolen:

Ut med karakterer og eksamen – inn med skussmål

«Hvorfor kommer folk med så dumme forslag? Går det ikke bra slik det var før? Det er vi som opplever skolen i dag. Så lenge vi ikke klager, trenger dere ikke begynne å surre sånn

Hilsen ergelig 7b fra Gjerdrum ungdomsskole».

Dette var en av de 2611 skriftlige uttalelsene til evalueringsutvalget etter at de kom med sin første innstilling om karakterer og eksamen i skolen. Dette er mer enn 10 ganger så mange uttalelser som det som vanligvis regnes som høyt ved slike innstillinger. Det er tydelig at karakterer og eksamen er et spørsmål som folk er opptatt av.

Røde Garde skal her referere de viktigste punktene i evalueringsutvalgets innstilling.

Flertall for karakter- og eksamensfri grunnskole

Hele utvalget går inn for at det fortsatt ikke skal være karakterer og eksamen i barneskolen. Et flertall på 6 av 10 går inn for å fjerne karakterer og eksamen også fra ungdomstrinnet. Mindretallet på 4 går inn for at de elever som ber om det, skal få karakterer når de slutter ungdomsskolen, men at det da skal være standpunkt-karakterer.

Skussmål

Hele utvalget er enige om at det skal være faglige vurderinger av elevene, også i hele grunnskolen. Dette skal først og fremst skje «gjennom muntlig informasjon og veiledning til

eleven og dens foresatte.» Denne vurderinga skal ikke bare omfatte elevenes faglige utvikling, men «alle sider ved elevens utvikling som inngår i skolens oppgave. Dette vil si at vurderingen skal omfatte både den opplæring og den oppdragslige skolen har ansvar for.»

Flertallet i utvalget foreslår også at det ved slutten av hvert skoleår gis en samlet skriftlig vurdering av elevens utvikling gjennom året.

Fortsatt karakterer og eksamen i videregående skole

Et flertall på 6 går inn for å opprettholde karakterer og eksamen i den videregående skolen. De foreslår et karaktersystem gradert fra 5 nedover til 1.

Mindretallet på 4 foreslår at det bare skal være karaktersetting i de fag som gir direkte yrkeskompetanse, altså ved fagprøver, – og at karaktersettinga da bare skal være bestått/ikke bestått.

Karakterkortet skal komme tre ganger i året, om høsten, våren og som standpunkt-karakterer ved skoleårets slutt.

Fortsatt en slags landsgyldig norm

Utvalget går inn for at den landsgyldige normeringen etter «gausskurven» ikke lenger skal brukes. Men flertallet går inn for at det bygges ut en «sentral veiledningstjeneste som kan være korrektiv for den enkelte lærer i karaktersettinga». Mind-

retallet peker ganske riktig på at de er redd en slik veiledningstjeneste i praksis vil utvikle seg til et reelt normeringssystem.

Færre offentlige eksamener

Før avslutninga av et fag i den videregående skolen, skal det i hovedsak være interne prøver ved den enkelte skolen som skal legge grunn for standpunkt-karakteren. Men utvalget sier at offentlige prøver fortsatt er ønskelig i en viss utstrekning.

Vekk med ordens- og oppførselskarakterer

I alle skoleslag går utvalget inn for at det skal være slutt

med karakterer i orden og oppførsel. Derimot går de inn for at antall fraværskarakterer skal påføres vitnemålet.

Nye opptaksregler

Utvalget foreslår at inntaket til første året i den videregående skolen skal skje etter alder. Videre opptak fra grunnskurs til 2. og 3. år foreslår de foretas ved at en viss prosent tas inn bare etter alder, og en viss prosent tas inn på grunnlag av alder og karakterer.

De foreslår også at 40 % av plassene i de ulike typer videregående og høyere utdanning forbeholdes hvert kjønn, såkalt kjønnskvoteing.

Klipp fra uttalelser:

Vi har her klippet litt fra noen av de 2611 uttalelsene som kom til Evalueringsutvalget etter den første innstillinga deres.

Vi går inn for fjerning av karakterer i grunnskolen og den videregående skolen og høyskolene...

Ved å fjerne karakterer vil elevene få et nytt og mer positivt mål å arbeide mot. Da er det ikke lenger karakterene som står i fokus for elevenes innsats, men snarere tvert i mot ønsket om og interessen for å øke og utdype sin fagkunnskap...

Den evalueringsformen vi har i dag virker selvsagt «oppkvikkende» på de som klarer skolearbeidet bra, men for de såkalte taperne er dagens vurderingsform mildt mildt sagt uheldig. Evaluert ved Hamar Håndelsgymnasium, Mindretallet

Karakter i flid var sterkt savnet, og den var det ønske om å få innført i skolen igjen. Fylkesyrkesskolen i Kongsvinger

Som forsøksskole har vi erfart at det nåværende karaktersystemet er en direkte hindring for utvikling av bedre pensum. Gymnasrådet bruker problemet med «rettfærdige artiumskarakterer» som argument for å hindre pensumforsøk. Forsøksgymnasiet i Oslo

Vi vil på det skarpeste få protestere mot utvalgets forslag om å vente på tur (altså dersprinsippet) ved inntak til videregående utdanning.

Dette opptakskriterium vil komme til å skade de kvinnelige utdanningssøkende katastrofalt. Jmfør kvinnens biologiske egenart og sosiale rolle i Norge i dag. Kvinnegruppa på Spikkestad

Man må alltid være innstilt på å finne fram til bedre og mere velegnede former for evaluering...

Norsk Arbeidsgiverforening, Norges Industriforbund, Norske Håndverks- og Industribedrifters Forbund, Norges Handelsstands forbund, Handelens Arbeidsgiverforening, Norske Forsikringselskapers forbund og Den Norske Bankforening.

Grethe Knudsen:

Reis diskusjon og organiser mot standen mot karakterene nå!

– Flertallet i Evalueringsutvalget har til en viss grad måttet ta konsekvensen av den store misnøyen med karaktersystemet som er blant elever og lærere. Ingen som med åpne øyne undersøker hvordan karaktersystemet fungerer, kan unngå å se at det er urettferdig, at de gjør skoletida til en mare for mange elever, at det ødelegger lærernes mulighet til å legge opp en undervisning.

Noen slike erfaringer har da også utvalget måttet oppsummere. Ungdomsskolen fungerer jo nesten ikke, og de håper vel at de ved å fjerne karakterer og eksamen kan skape mere «ro» i skolen, og få elevene til å lære mer.

Dette sier Grethe Knudsen, talsmann for Rød Ungdom i en kommentar til Røde Garde.

– Betyr dette at det kan bli slutt på tvang, splittelse og strebing i ungdomsskolen?

– På ingen måte. Det er bra at flertallet i Evalueringsutvalget går inn for å fjerne karakterer og eksamen i Ungdomsskolen. Men de har hele tida som forutsetning at det skal være vurdering av elevene. De understreker at innstillinga deres dreier seg om hvordan denne vurderinga skal skje. De foreslår jo bl.a. at ungdomsskoleelevene skal få skussmål ved slutten av hvert skoleår. Dette må vi gå imot! Det er en annen utgave av karakterpilsken.

– Men trenger ikke elevene en eller annen form for informasjon om hvordan de står i de ulike fagene?

– Jo, det gjør de. Men jeg me-

ner vi må skille skarpt mellom hjelå og rettleiing på den ene sida, – og vurdering av elevene i form av et stempel på at der er så og så dumme eller flinke. Dette gjelder uansett om stemplet kommer som karakterer, skussmål eller muntlig overfor foreldrene.

– Hva med den videregående skolen?

– Her er få av elevenes krav imøtekommet. Også her har utvalget måttet gå inn for noen reformer som vil fjerne karaktertilhengerne i Høyre tungt for brystet. De vil fjerne ordens- og oppførselskarakterer og går inn for nedtrapping av offentlig eksamen. Men elevenes krav, som til og med NGS-landsmøte i fjor vedtok: Vekk med muntlig eksamen, – det nevnes ikke

med ett ord.

– Noen kommentar til forslaget om nye opptaksregler?

– Det er en sjølsagt rett at alle skal få velge den utdanninga de ønsker. Vi må kreve at det blir utbygd så mange elevplasser at det ikke trengs utslingsregler. Men så lenge det ikke er slik, synes jeg det er mer rettfærdig at opptaket skal gå etter alder, enn at de med best karakterer alltid skal ha første rett.

– Hva mener du elevene skal gjøre nå etter at denne innstillinga er kommet?

– Innstillinga er helt uforpliktende for staten. Først skal innstillinga behandles i regjeringa og eventuelt legges fram til vedtak i Stortinget. Vi må ikke ha noen illusjoner om at de progressive forslaga utvalget

kommer med vil gå igjennom der. Aftenposten er hver dag full av dommedagstrusler om hvordan det vil bli i en karakterfri skole hvor streberne ikke får like stor oppmuntring til å strebe etter en karriere.

Elevene må helt uavhengig av skjebnen til denne innstillinga trappe opp kampen for de rett-

ferdige krava:

– Vekk med karakterer og eksamen i alle skoleslag!

– Vekk med muntlig eksamen øyeblikkelig!

– Nei til skussmål!

Reis diskusjon om karakterer og eksamen på skolen din. Frem vedtak i klassen, på allmannamøtet og i elevrådet!

FOLKERETT VIK FOR SUPERMAKTS «RETT» I B

Midtlineprinsippet:

Eit folkerettsleg prinsipp som slår fast at havområde skal delast mellom land etter ei line som vert dregen midt mellom områda til to land, dersom dei to landa ikkje har vorte samde om noko anna.

Dette prinsippet er slått fast i Genevekonvensjonen av 1958. Både Sovjet og Noreg har underteikna denne konvensjonen. Dette er eit rettferdig prinsipp for delinga av havområde mellom to land, derfor forsvarar vi det.

Midtlina er den einaste rettferdige delelina i Barentshavet.

Sektorprinsippet:

Eit prinsipp som tek utgangspunkt i at havområde mellom to land skal delast etter ei line som følgjer lengde- og breiddegrader. Dette prinsippet vart skapt av tsar Alexander i Russland i 1905.

Dette prinsippet er det altså Sovjet vil leggja til grunn for delinga av Barentshavet, trass i at dei har underskreve Genevekonvensjonen som slo fast midtlina som delingsline.

Men sektorprinsippet passar mykje bedre for ei aggressiv makt som Sovjet. Dette prinsippet gir rom for å presse det andre landet til å godta ei deleline som følgjer dei lengde- og breidde gradene Sovjet ønsker.

Den sektorlina som Sovjet i dag pressar på for å få Noreg til å godta ligg langt inn på norsk havområde.

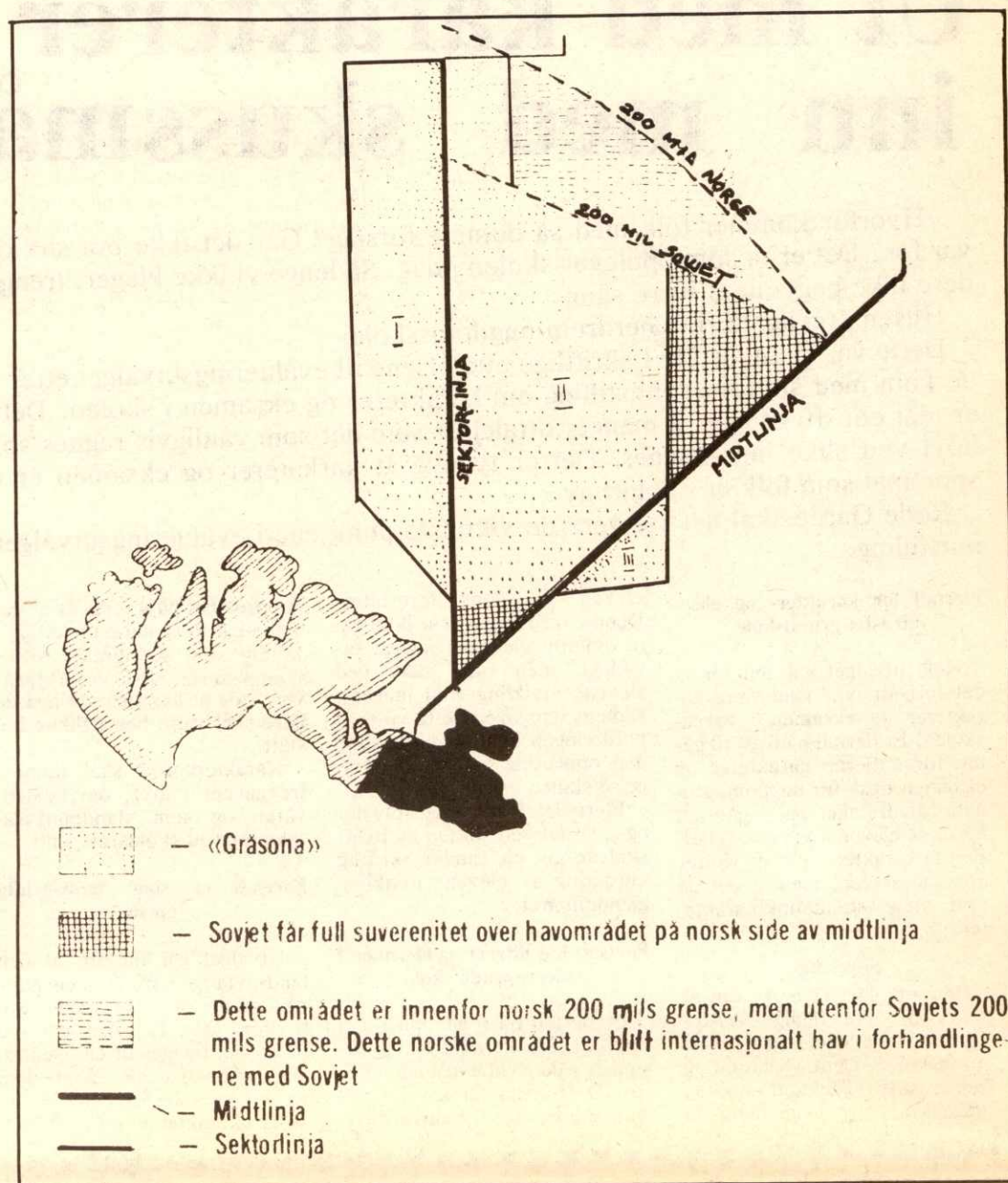
Den «grå sona»:

Ein del av Barentshavet som Sovjet og Noreg skal ha felles råderett over.

På kartet har vi skravert den grå sona. Den omfattar 64 500 km² hav som ligg vest for midtlina, altså norsk havområde. Av dette ligg 23 000 km² til og med vest for sektorlina. Berre 3000 km² ligg aust for midtlina. Den grå sona ligg innafor den norske 200 mils fiskerigrensa. Og innafor 200 mils grensa, vest for midtlina er til og med eit område på 20 000 km² halde utafør grå sone avtalen, det er dermed gitt direkte til Sovjet.

Den grå sona betyr m.a. at utafør Varangerhalvøya er den norske fiskerigrensa skoren ned til 20–25 mil.

Avtalen mellom Noreg og Sovjet om den grå sona betyr at førebels skal desse landa ha felles råderett over dette havområdet. Noreg skal kontrollere norske fiskebåtar og Sovjet skal kontrollere sovjetiske fiskebåtar. Det betyr altså at Sovjet kan gjere akkurat som dei sjøl vil. Fiskebåtar frå andre land skal både Sovjet og Noreg kontrollere.

DETTE ER SALG

AV

Den norske regjeringa har kasta prinsippet om norsk sjøråderett på båten. Dei har gitt Sovjet råderett over tusenvis kvadratkilometer norsk hav. Dei har lete seg presse av den griske og aggressive supermakta Sovjet. Det freistar dei å skjule for det norske folket med å seie at avtalen er berre førebels og den gjeld berre fisk. Men når du har gjeve fanden veslefingern, så tek han snart heile handa.

Det er norsk hav arbeidspartiregjeringa har gitt til Sovjet. At det er norsk hav er klinkande klart. Det er slått fast i folkeretten, og både Noreg og Sovjet har skrive under på det. Det folkerettslege prinsippet om midtlina som deleline i havet, er eit prinsipp som er fastslått for nettopp å hindre stormakter i å presse små nasjonar. Men stilt overfor den feige norske regjeringa har Sovjet likevel greidd å bryte dette prinsippet. Dei har pressa si eiga grense milevis over på norsk område. «Sektorlina er ikkje ein gong forhandlingstema», har det øverste Sovjet slått

fast. Mot dette kunne den norske regjeringa med full rett sagt: Det er midtlina som ikkje er forhandlingstema. Men regjeringa har svike det norske folket og det freistar dei naturlegvis å skjule best dei kan.

I utanriksdebatten snakka Guttorm Hansen om at «Grå sone»-avtalen er ei kompromissløyning, og at «Sovjet har sine rettigheter og interesser i de nordlige havområder». Krava til Sovjet framstilte han som rettferdig med å seie «vi må være innstilt på å leve med konfrontasjoner som resultat av den store annekasjon av havområder vi har gått til i

nord.»

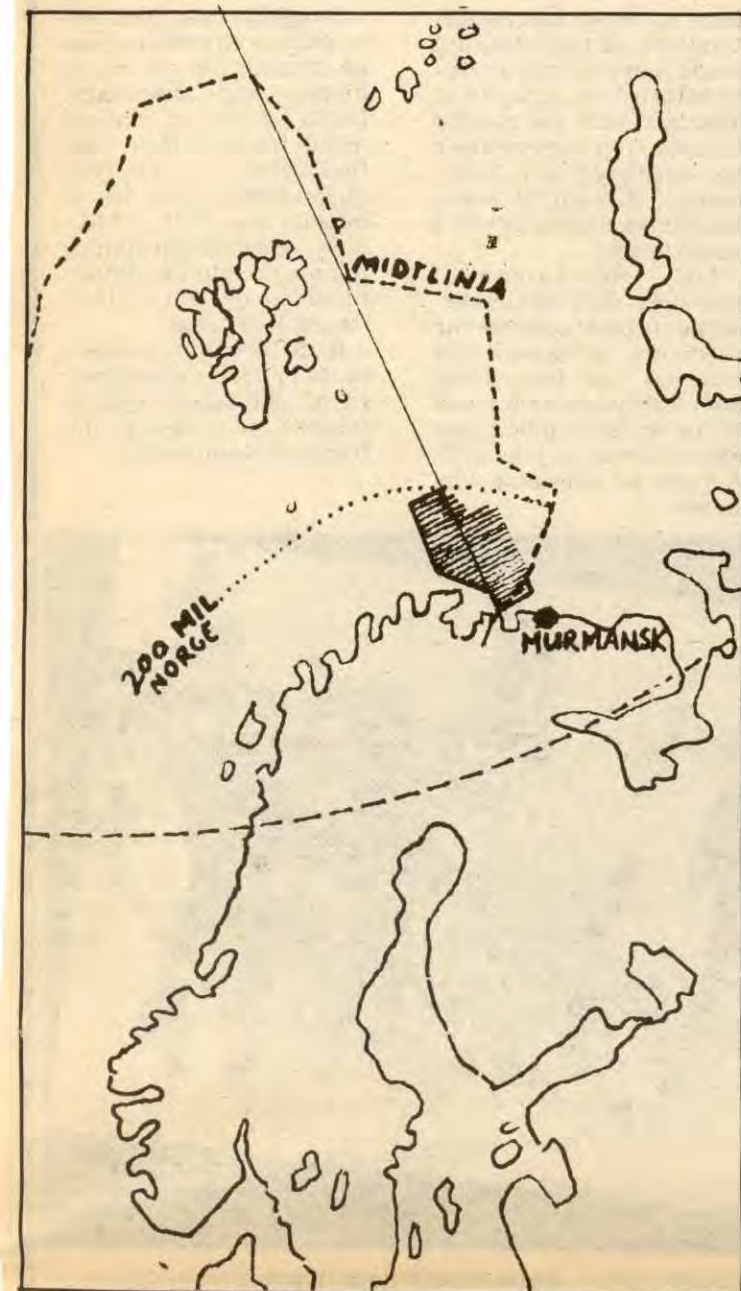
Det er ikkje snakk om noka kompromissløyning i Barentshavet. Det som har skjedd er at Sovjet har fått tusenvis av kvadratkilometer norsk hav, vi har mist sjøråderetten vår over dette havet.

Guttorm Hansen svik alle prinsipp om likeverd mellom nasjonar og nasjonane sin sjøråderett. Han forsvarar Sovjet sine «rettar» i norsk hav fordi Sovjet er ei mektig supermakt.

Hanna Kvanmo, SV, sa det rett ut i den same debatten, at no har Noreg gjort så mange ting som må irritere Sovjet at vi ikkje kan vente nokon velvilje frå det hald. Og ho held fram med å seie, «Norge må ikke fremstå som noen trusel for Sovjet.» Fordi «grå sone»-avtalen korkje trugar eller irriterer Sovjet meiner Hanna Kvanmo at avtalen er god!

Å stå ope fram for det norske folket og fortelje at ein del av norsk område er seld til Sovjet, det tør ikkje regjeringa. Difor har dei drive

BARENTSHAVET

VOREG!

Intervjuet for Røde Garde

SEFAF; GERILJASODAT 15 ÅR

SEIEREN ER MED DEN SOM HAR UNGDOMMEN PÅ SIN SIDE

Fra flyktningeleirene i Sudan, fra de frigjorte områdene og fra de okkuperte byene strømmer ungdommene til EPLF. Vi traff dem i rekruttskolene (for folk over 18 år) og på Vanguard-skolene (skole med 6 måneders militær trening, politisk skoleing og vanlig skoleundervisning for ungdom mellom 14 og 18 år. Disse kameratene blir ikke sendt til fronten etter denne 6 måneders sommerleiren, men som lærere, studieledere i masseorganisasjonene, ordenspolititi i byene og til folkemilitsen).

På turen fra Port Sudan og til hovedbasen i Sahel traff vi mange som var på vei for å slutte seg til fronten etter grunnleggende skoleing i Eritreas historie, hvorfor den væpna kampen er nødvendig, samfunnsformenes utvikling fra slavesamfunnet til sosialismen, hvem er våre venner og hvem er våre fiender, frigjøringa av kvinnene, masselinja og andre spørsmål.

SEFAF VENDER TILBAKE

Vi traff Sefaf første gang i Port Sudan på vei til baseområdet til EPLF (Det eritreiske folket frigjøringsfront). I flere dager reiste vi sammen på frontens transportlastebiler gjennom Sudan. Etter at vi hadde diskutert både norske og eritreiske forhold og blitt fortrolige med hverandre, fikk vi historien til Sefaf.

Sefaf Mohammed Ali, 15 år, fra landsbyen Feter nær Ginda, ikke langt fra Asmara, snakker tigre, det nest mest utbredte språket i Eritrea. Vi lar han fortelle om seg sjøl:

Familien min er bønder og jeg har en bror og ei søster. Første gangen jeg kom i kontakt med frigjøringsfronten var for ca. tre år sia. De kom til oss på markene for å diskutere og mobilisere folket mot undertrykkere. Det var lett å komme i kontakt med dem og de aller fleste ungdommene i landsbyen støtta frigjøringsbevegelsen og mange hjalp dem på ulike måter, oftest uorganisert. Etterhvert blei flere organisert og deltok i studiegrupper som blei leda av frigjøringsoldater. Jeg

Sefaf på Vanguard-skolen. (Foto: Røde Garde)

var med i ei slik gruppe. Omtrent alle i landsbyen var fattigbønder og noen av oss fikk gå tre år på skole. Landsbyskolen gikk ikke lenger og vi hadde ikke råd til å reise til de større byene. Det at jeg kunne lese gjorde det lettere for meg å delta i studiegruppa som tok opp det eritreiske folkets historie og kamp mot ulike undertrykkere. På det grunnlaget snakka vi om nødvendigheten av å frigjøre landet og slåss mot etioperne. Vi merker undertrykkninga på mange måter: etiopernes hensynsløse behandling av folket, fengslinger, tortur, voldtekt, plyndring, svartebørs osv. Vi som gikk på skolen fikk ikke lov til å lære morsmålet vårt, enten det var tigre, tigrinia, saho osv. men måtte lære amharisk, språket til den etiopiske herskerklassen.

FENGSEL OG FLUKT

Etter at jeg hadde arbeidd for fronten i ca. ett år, blei jeg anklaga for å skaffe forsyninger til frigjøringsfronten og putta i fengsel i to måneder. Etioperne mangla bevis og løslot meg mot meldeplikt hos politiet. Jeg fant ut at det tryggeste var å rømme, og la veien mot Rødehavet

nord for Massawa. Så gikk jeg langs Rødehavet til Port Sudan i Sudan i 15 dager. Vann fant jeg i brønner, og mat fikk jeg noen ganger av bønder eller nomader jeg møtte.

HJEM FOR Å DELTA I FRIGJØRINGA

Jeg har jobba i Sudan i 1½ år med tilfeldige jobber i tesjapper og bakerier. For ett år siden blei jeg med i EPLFs masseorganisasjon i Khartoum og var med på skoleing og diskusjoner. Da bestemte jeg meg for at jeg ville delta aktivt i frigjøringa av landet mitt, og ba om å bli tatt opp på Vanguard-skolen til EPLF. Nå er jeg på vei dit.

Denne historien kunne vært fortalt av mange eritreiske ungdommer. Vi har valgt Sefaf med det seierssikre smilet og den ukuelige trua på Eritreas framtid.

VANGUARDS - ERITREAS FRAMTID

Ei tid seinere besøkte vi Vanguard-skolen og de 1000 ungdommene som deltok på dette kullet. Blant de syngende og diskuterende og arbeidende væpna ungdommene oppdaga vi en vinkende Sefaf. Vi stilte et

spørsmål som vi veit mange hjemme stiller seg: Hvorfor må dere drive frigjøringskrig, kan det ikke gå på fredelig vis? De smilende ansiktene la seg i tålmodige og alvorlige folder, spørsmålet var ikke nytt for dem.

Sefaf: I årtier har folket vårt bedt om frihet og sjølstendighet. I 1958 organiserte arbeidere og studenter i Asmara en demonstrasjon og ba den etiopiske guvernøren om bedre levekår og nasjonal sjølstendighet. Svaret var massakrering av 300 arbeidere og studenter, mange flere blei skadd og hundrevis blei satt i fengsel. På denne måten fikk vi erfare at imperialismen og dens lakeier ikke gir fra seg noe frivillig. Vi vil ikke ha krig, men vi har forstått at for å få fred må vi nedkjempe dem som er årsaken til krigen. Hils ungdommen i Norge og fortell dem at før eller seinere vil de oppdage dette sjøl. I dag trenger vi deres støtte for å nedkjempe imperialismen og dens lakeier, i morgen kan det være omvendt. Vi har en felles fiende — la oss støtte hverandre. Awad nehafash (Seier til massene)!

Sefaf sammen med andre ungdommer som kjemper for fedrelandet sitt. (Foto: Røde Garde)

område for norske fiskarar. Nokre tal kan gje oss ein peikpinn på kva desse områda betyr: Norske fartyg fiska i 1975 36 000 tonn torsk og hyse og 51 000 tonn lodde i det området som ligg vest for midtlina og som no er felles for Noreg og Sovjet. I det området som er direkte avstått til Sovjet vart det same året fiska 4 200 tonn torsk og hyse og 40 000 tonn lodde.

Som Guttorm Hansen sa, Sovjet har sine interesser i Barentshavet. Sovjet er ei supermakt som førebur krig. I Murmansk har dei den største flåtebasen i verda. Skal denne flåten ut i Atlanterhavet er Barentshavet einaste frie passasje. Dei har naturlegvis og interesse av fisken og av rikdomane på havbotn, olje og gass.

Men desse «interessene» har Sovjet ikkje rett på. Vi må slåss mot Sovjet si krigsførebuing og vi må slåss for prinsippet om likeverd mellom nasjonane og retten til sjølv å rå over havet vårt.

«forhandlingar» i månadsvis. Allereide i mai i fjor avslørde Klassekampen at forhandlingane frå Sovjet si side vart drevne for «syns skyld». Dette har den norske regjeringa visst. Dei har difor freista bagatellisere avtalen, og dei har med alle middel freista hindre det norske folket i å få kjennskap til kva avtalen går ut på.

Dei nekta å ta opp «grå sone»-avtalen i valkampen i haust, og i utanriksdebatten i Stortinget i haust sa Reiulf Steen at han ikkje fann tida inne til å ta opp nokon brei debatt om den såkalla «grå sone»-avtalen.

Regjeringa har nytta to argument for å bagatellisere avtalen. Det er ein førebels avtale og avtalen gjeld berre fisk.

Det hjelp lite at avtalen er førebels. Når Noreg først har gått med på at Sovjet har rettar i norsk hav, så vil Sovjet aldri gi seg på dette.

At avtalen gjeld berre fisk (det er òg førebels), er ikkje nokon bagatell. «Grå sone»-området er eit svært viktig

KAMPUCHEA GJENOPPBYGGINGA NÅR STORE RESULTATER

Mengder av vannreservoarer, demninger og kanaler er bygd i Kampuchea etter frigjøringa i 1975, slik at vannet i dag når ut til ca. en tredjedel

Da folket i Kampuchea frigjorde landet sitt 17. april 1975, sto de overfor utallige vansker med å bygge opp landet. Om trent halvparten av landsbyene og jordbruksområdene lå i ruiner, 80% av industribedriftene var ødelagt av fienden, en tredjedel av landets befolkning hadde trengt seg sammen i hovedstaden, Phnom Phen uten mat.

På denne bakgrunnen er det en kjempe-seier for folket i Kampuchea at landet i dag er selvforsynt med ris — gjennomsnittlig 312 kg. pr. person pr. år — og i tillegg begynte å eksportere titusener tonn ris i 1977!

Kampuchea har seks millioner hektar dyrkbar jord og rike naturressurser. Folketallet i landet har økt fra 6,7 mill. før krigen i 1969 til 8 mill. i dag. Men landet trenger omlag 20 millioner mennesker skal de klare å utnytte naturressursene fullt ut. Dette målet regner de med å nærme seg i løpet av det nærmeste tiåret. Så raskt bedrer folkets helse seg, og utbygginga av helsetjenesten er tillagt stor vekt. For hver 100. familie er det i dag et sjukehus med 20 senger og et personale på tre, pluss et lite apotek med tre spesialister på medisinske planter.

Folket har også nådd svære framganger innen kultur og utdanning. Ved frigjøringa var 75% av bøndene og 60% av arbeiderklassen i byene analfabeter — i dag har 80–90% av analfabeterne lært å lese og skrive, takket være regjeringas alfabetiseringskampanje!

Industrien tar også svære skritt framover. På mindre enn seks måneder etter frigjøringa hadde over 50 fabrikker åpna igjen bare i Phnom Phen. Nye fabrikker er blitt bygd over hele landet, og det blir lagt særlig vekt på å produsere ting som trengs i oppbygginga av jordbruket.

FOTOSVINDEL OM KAMPUCHEA

Det ene bildet her er et eksempel på hvordan det lages falske opplysninger om Kampuchea. Bildet har vært brukt både av Morgenbladet og NÅ. I NÅ sto det sammen med flere andre bilder, alle sammen ifølge dem tatt av en flyktning fra Kampuchea.

I julinummeret 76 av US/Indochina Report, som utgis av Indochina Resource Center i Washington, blir det sagt om disse bildene:

«Fotografiene ble først offentliggjort i Bangkok-avisa Thai Rath 2 april,

bare to dager før valget. Partiene på høyrefløyen i landet benyttet seg av disse bildene ved å hevde at Thailand ville stå hvorfor liknende misgjerninger og elendighet som Kambodsja, dersom de sosialistiske partiene kom til å vinne valget.

Men observatører i Bangkok fant øyeblikkelig bevis på at bildene var falskneri. Soldatene (på bildene) var ikke kledd som kampucheaniske soldater og de «kambodsjanske» bøndene så ikke ut til å være av Khmeropprinnelse.

Bangkok Post publiserte seinere en artikkel som ga uttrykk for tvil om at bildene var autentiske. Dette brakte en innrømmelse fra en offiser i det thailandske etterrettingsvesenet som sa at bildene var tatt i Thailand. «Bare fotografen og jeg skulle vite om dette», tilsto han overfor en thailandsk journalist.

Røde Garde vil i seinere nr. ta opp flere eksempler på at det lages «opplysninger» for å angripe det frigjorte Kampuchea.

Dette bildet er hentet fra Paris-Match. Det har også stått i NÅ med følgende tekst: «Henrettelser hører til dagens orden i Cam-

bodia. Som i dette tilfellet hvor offeret er bundet og blir slått ihjel med øks. Dermed sparer man ammunisjon.»

Reisebrev fra Palestinakomiteens helsegruppe i Libanon

GERILJASOLDATENE ER FOLKETS ENESTE FORSVARERE

Som mange kanskje vet, har Palestina-komiteen for tida en helsegruppe som arbeider for den palestinske frigjørings-

organisasjonen PLO i Libanon. I et brev til Røde Garde forteller den siste helsegruppa om noen av sine erfaringer.

Vi er kommet hit fra Beirut. Bilen vi kjørte med ble stansa noen kilometer sør for Saïda. Det var den siste kontrollposten til den felles arabiske fredsstyrken. Deretter overtok soldater fra de nasjonale libanesiske styrkene og palestinske geriljasoldater. Her i sør står libanesiske patrioter og de palestinske fedayeen sammen mot den felles fienden — nemlig sionistene fra staten Israel og de libanesiske fascistene.

Vi, en lege og en sjukepleier, arbeider i en klinikk som PLO driver. Pasientene er libanesiske bønder, og palestinske flyktninger og geriljasoldater.

SIONISTENE ANGRIPER

Vi kan ofte høre kanoene til sionistene og fascistene. De bomber marker og landsbyer. Vi var på besøk i en libanesisk landsby, eller rettere sagt det som var igjen av den. Sionistiske fly hadde bombet den sender og sammen. Husene lå i rui-

ner. Murstein, og rester av møbler og annet utstyr lå spredt omkring. Mange mennesker var blitt drept, og de aller fleste av dem var sivile.

Det er terrorbombing som sionistene driver for å skremme folk vekk, så de sjøl kan rykke inn å overta dem. Ofte sender de også inn soldater som tar med seg folk tilbake over grensa. For noen dager siden tok de med seg 8 gjetergutter mellom 12 og 14 år.

— Sionistene håper at palestinerne og libanesere skal begynne å slåss med hverandre, sier folk vi snakker med. Men for hvert terrorangrep står vi bare enda fastere sammen, mot sionister og falangister. Vi er brødre. Geriljasoldatene beskytter oss.

HOS GERILJAEN

Et par kilometer utenfor landsbyen, i en stor grotte holder en gruppe geriljasoldater til.

Abu Mustafa var leder for gruppa. Han var fra den palestinske byen Za-

fad, som bare ligger noen få mil borte. Men byen er okkupert av sionistene, og sjøl er han blitt jagd bort med sin familie. Han har ikke vært i hjemlandet på 30 år!

De blir ikke overraska over å høre om den sterke sionist-propagandaen i Norge. De kjenner sionistenes metoder. Det er sjølsagt en løgn at det er jødene vi slåss mot, sier de. Det er sionismen som er fienden, og sionismen er en fascistisk og rasistisk bevegelse. Vi ønsker å leve i fred med jøder og alle andre religiøse grupper i et frigjort Palestina. Der skal alle innbyggere ha de samme rettigheter og plikter.

Vi forteller om demonstrasjoner og andre solidaritetsaksjoner som Palestina-venner arrangerer i Norge. Da smiler de og nikker. Og når vi forteller om brenninga av det sionistiske flagget, blir det spontan jubel. Dere må sende de varmeste hilsener tilbake til Norge, sier de. Dere må si at sionistene må fortsette!

STØTT DET PALESTINSKE FOLK

Når vi kommer hjem skal vi reise land og strand rundt for å fortelle om palestinerne og den kampen de fører — mot imperialismen, sionisme og fascisme.

Røde Garde oppfordrer leserne til å arrangere åpne møter med Palestinakomiteens helsegruppe. Den kommer hjem i slutten av februar. Helsegruppa vil ha med seg film og lysbilder. Skriv til Palestinakomiteen, boks 107, Blindern, Oslo 3. Innsamlingskontoen for helsegruppa er postgiro 2 24 04 06.

ORDFORKLARING:

Sionisme er den ideologi som er grunnlaget for staten Israel. Sionismen hevder at bare jøder har retten til Palestina, og at jøder er mer verdifulle enn alle andre. En sionist er en som støtter denne ideologien.

FN har vedtatt at sionisme er en form for rasisme. Derved er det også slått fast at «Israel» er en rasistisk stat. Sjølsagt er også mange jøder mot sionismen.

Falangist: libanesisk fascist.

1300 KRONER TIL PAC SAMLA INN PÅ TO TIMER!

Her i Vågsøy har det aldri vore dreve noko aktivt arbeid for PAC før, så vi var ein gjeng som fant ut at vi skulle ta oss ein dag i jula og gå på husbesøk med innsamlingsbøsser og løpesetlar. Dei fleste av oss var ikkje så godt skulerte i emnet og var difor litt skeptiske til kva diskusjonar vi ville kome opp i. Vi ordna det slik at to og to gjekk i lag, og at dei som visste mest gjekk i lag med dei som stod svakast.

Erfaringane våre er gode: Vi fekk inn ca. 1300 kroner på to timer, og det synes vi er bra. Reaksjonane til folk var omtrent bare gode, og vi vart takka for at vi gjorde ein innsats for folket i Azania.

På nyttårskvelden var nokre av oss bedne på fest hos nokre vener saman med mange andre. Vi fann då ut at vi skulle ta med ei bøsse og sende rundt. Det vart det litt blanda meininger om på festen, og vi fekk mykje god diskusjon. Dei fleste vart etter kvart einig om at det var ein god ting. Og resultatet vart 200 kroner til PAC!

Vi vil bruke dette grunnlaget til i første omgang å starte ei PAC-gruppe og seinare kanskje ein 3. verden-komite. Og til alle som enno ikkje er kome igang med PAC-arbeidet: Det er lett å samle inn pengar til PAC og ikkje minst moro!

RG-korrespondent,
Vågsøy

Støtt
PAC!

POSTGIRO:
2 28 19 70

Frigjøringskampen treng penger

røde garde
korrespondent

Rød Rockefest

Rød Ungdom på Trostevrud i Oslo arrangerte fredag 13. januar en Rød Rockefest på en skole i distriktet. Rød Ungdom-laget hos oss er nystarta, og dette var det første åpne arrangementet vi har hatt. Vi hadde mobilisert fra ungdomsskolene og ungdomsklubbene i di-

striktet, og var godt fornøyd med at 70 stk. kom.

Vi viste film fra rivinga av Hammersborg skole, deretter spilte «Veslefrikk» i en time mens folk dansa og sang. En gjeng ungdommer fra en av klubbene i distriktet var invitert for å fortelle om en aksjon de har for å få

større lokale. De holdt appell og samla underskrifter.

Før pausen holdt Grete Knudsen appell om Rød Ungdom – og i pausen og under siste del av dansen gikk diskusjonene livlig langs dansegulvet og på gangen.

Det var en vellykka

fest, og vi vil oppfordre andre Rød Ungdom-lag til å følge vårt eksempel. Men dere må være enda bedre enn vi var til offensivt å diskutere med folk, verve til sirkel og selge materiale!

Korrespondent

Ungdom fra Lindeberg fritidsklubb holder ppell.

Dansen gikk livlig.

(Foto: R.G.-korrespondent)

Slemmestadungdom stoppa purken

Fredag 6/1 var det bråk mellom to lensmannsbetjenter og en svær gjeng ungdommer utafør ungdomsklubben Disco-70 i Slemmestad. Uten noen foranledning kom to lensmannsbetjenter i sivil kjørende, og parkerte utafør.

Ungdommen i Slemmestad er fra før av forbanna på purken, for mange av lensmannsbetjentene oppfører seg som om de eier alt

Bildet ved siden: Ungdommen stopper purken. Bildet under: Stand og løpesedler utafør Disco-70. (Foto: Røde Garde korrespondent)

rundt seg, og mange ungdommer har blitt utsatt for vold fra deres side. Lensmannsbetjentene blei derfor med rette oppfatta som provokatører, og 50–60 ungdommer samla seg rundt bilen deres. De ba folk om å flytte seg, noe som ikke blei gjort. Da begynte de straks å gripe fatt i mange ungdommer. De nektet å vise legitimasjon, på tross av flere oppfordringer. Derfor blei de også behandla deretter.

Mandagen etter blei to ungdommer som lensmannsbetjentene hadde skaffa seg navn på, innkalt til forhør hos lensmannen, og trua med bøter på opptil 1000 kr. eller betinga fengsel. Dette vil ikke ungdommen i Slemmestad finne seg i. Fredagen derpå blei det delt ut løpesedler om det som egentlig hadde skjedd, og det blei samla underskrifter for krav om at det ikke skal reises tiltale mot de to ungdommene, og at politiets søkelys må bort fra Disco-70. De fleste som var på Disco skreiv under.

Samme fredagen kom tre lensmannsbetjenter i full uniform og i politibil utafør Disco. Straks samla mange ungdommer seg rundt bilen. Ingen av de tre betjentene våga seg ut, og de trua med å hente forsterkninger fra Drammen hvis ikke ungdommen fjerna seg. Dette hadde ingen virkning. Men etterhvert blei politibilen slept fram, og den luska av gårde.

Politivald i Oslo

«Purken treiv meg i handa, tok spennatak og sparka meg ned steintrappa.» Dette fortel ei jente om handsaminga ho fekk på Bekkegata politistasjon i Oslo.

Ho hadde fest på hybelen sin, men vart redd to gutar der som var påverka av hasj. Den eine av dei hadde kniv. Ho visste ikkje anna råd enn å ringe til politiet.

Ho måtte bli med i lag med gutane til politistasjonen. Der bad ho om å få snakke med gutane. Det fekk ho ikkje, blei berre beden om å ha seg

ut. Det var då ho vart sparka ned trappa. Det same skjedde då ho for andre gong spurde om å få snakke med gutane.

Arrogansen frå purken si side var ikkje slutt med dette. Dei herma etter dialekta hennar når dei bad ho ha seg ut, og dei nektet å forteile ho kvar ho var eller korleis ho skulle komme seg heim.

Då ho ved hjelp av ein drosjesjåfør kom seg til Vika politistasjon, vart ho nektet å anmelde purken fordi ho hadde smaka alkohol!

røde garde
korrespondent

«Purken Blues»

Det var en gjeng soldatar frå Brigade Nord som skulle heim på langperm og gleda var stor. Det vart ein jævla busstur over Hamarøy så det var godt å treffe anne folk og ha det litt skøy. Dei entra Trondheims-nattoget på Fauske stasjon og om ei roleg reise dei snart fekk von. Så slengde dei seg saman med ein skuleungdomsgjeng og spela kort og sang ei munter vise med refreng.

Refr.: Men dei song ikkje «Purken Blues»
Nei dei song ikkje «Purken Blues»
Kan hende song dei mykje anna
men dei kunne ikkje «Purken Blues»

Men du veit at fine folk dei følgjer og NSB. Dei likar 'kje at ungdom ler, dei likar 'kje det. Ein fisefin forsikringsmann vart heit og vill og raud og gjekk til konduktøren og klaga si naud: «Jeg får ei ro for pøbelen, det vil jeg si min gode mann, nå ringer De til onkel politi». Og på stasjon Lønsdal, medan toget stod, gjekk konduktøren ut og ringde purken på Mo.

Ref.: Han visste ikkje om «Purken Blues»
Han visste ikkje om «Purken Blues»
Kan hende visste han så mykje
men han kjende ikkje «Purken Blues»

Då konduktøren kjefta dempa ungdommen seg ned, og folk som var der seier det var ro og fred. Men då dei kom til Mo så vart snøgt freden slutt, for plutseleg stod purken der og brølte ut: «Bli med opp på stasjonen, pakk, kom du og du!» Ja, folk på toget ville ikkje augo sine tru. Ein sa til purken: «Det får verra måte på!», men då sa purke-onkel'n: «Du får bli med du og!»

Ref.: Og då song dei andre «Purken Blues»,
ja då song dei andre «Purken Blues».
Dei hadde sett så mykje råskap
at no song dei jaggu «Purken Blues».

På purk-stasjon' så blei dei lempa inn i ein gang, og svina sine neveslag i murveggen gav klang. Dei banka tre soldatar mens dei låg, sat og sto, og ein som sat i fyll'arresten såg at dei slo. Tre uskuldige ungdommar i cella så vart satt. Først langt på neste dagen vart dei lempa ut att. Då visste dei: I Noreg er det mange som blir banka opp og fengsla utan lov og dom.

Ref.: Den natta lærte dei seg «Purken Blues»,
den natta lærte dei seg «Purken Blues».
Dei hadde ikkje sett så jævleg før,
no lærte dei seg «Purken Blues».

Sender eit dikt åt dækk. Det er skriven som ein slags «dokumentarisk blues-rock», bygd på ei sann historie. Skulle så gjerne hatt ein melodi på det!

ToFi

rode garde
korrespondent

Men ungdommen på Mo, då dei fekk høre om det, dei vart forbanna, danna anti-politivoldkomite. No syner det seg: mange er blitt banka av purk, blir med i komiteen, veit at purk er skurk. Og rundt ikring i landet ser du svært så ofte at purken er eit jævla råttent valdsapparat. vi toler ikkje dette, så vi krev ein stopp. Bli med, la politivoldmotstanden skyte knapp!

Ref.: Ja, bli med å synge «Purken Blues»,
kom bli med å synge «Purken Blues».
Du som ikkje toler kolla nå
bli med å synge «Purken Blues».

Rockebandet «Veslefrikk» fra Oslo:

– Rocken er levende og appellerer til ungdommen

Med sin næværende besetning har rockegruppa «Veslefrikk» fra Oslo eksistert i litt mer enn et halvt år. «Veslefrikk»-rocken er ikke først og fremst gammel rock 'n roll – på de kutta vi fikk høre under intervjuet hørte vi ting som kunne minne om såpass ulike artister som Jean-Luc Ponty, Superramp, tung Deep Purple-rock og irsk folkemusikk – alt til progressive tekster!

Spiller dansemusikk

– Det er vanskelig å sette dere i en musikalsk bås?

– Ja, det er det. Om du absolutt skal kalle musikken vær noe må det vel bli pop-rock.

– Dansemusikk, med andre ord?

– Vi spiller til dans på ungdomsfester, ja. Vi har hatt noen jobber i Studentersamfunnet i Oslo, på Club 7, vi har spilt på mange Rød Ungdom-fester og på noen få vanlige dansetilstelninger. Denne siste typen spillejobber ønsker vi mange flere av.

– Hvordan er klimaet for amatørband idag?

– Det blir hardere og hardere, sier Per Vesterbye, en gammel rockekjenning som mange vil huske fra «Bazar». Det er snart umulig å få spilleoppdrag uten å stå i nær kontakt med en som fikser jobber. Dessuten er den politiske silinga hardere enn for noen få år siden.

Diskotekbølgen er ikke minst viktig, sier Hege, som før spilte i «Amtmandens døtre».

– Ungdommen blir til de gra-

der for med diskorytmer at det på enkelte plasser faktisk kan være vanskelig å få folk til å danse etter den rocken vi spiller.

– Diskotekbølgen har nesten tatt livsgrunnlaget fra amatørbanda, sier Hege.

Rocken er levende og appellerer til ungdom

– Lager dere låtene sjøl?
– Både tekst og melodi er hjemmelaga, ja.

– Er det ikke vanskelig å kombinere et godt politisk innhold med rockemusikken?

– Det er virkelig vanskelig å lage gode, enkle tekster som sitter til rockemelodier – nettopp derfor har vi bedt folk om hjelp til å lage gode tekster om ungdommens situasjon. Men vi ser ikke på rocken av den grunn som en uegna form å fremme et progressivt innhold gjennom. Tvert imot er rocken mye mer levende og appellerende til ungdom enn mange andre former. Poenget er at vi har kommet mye kortere i å lage tekster til dansemusikk enn f.eks. til viser. Visa er en fin form å drive politisk agitasjon gjennom, men vi må jo nå mye større ungdomsgrupper med progressive musikk enn dem vi når gjennom visekvelder.

– Det er som regel vanskelig å høre tekstene på rockekonserter?

– Det er riktig. Det har mye å si hva slags teknisk anlegg bandet rår over, men formen låtene presenteres i er ikke mindre viktig. Vi har innsett at vi ikke kan køle på med to kompgitarer hvis vi ønsker å nå ut med teksten. Dessuten vil ei skive bety mye for å få spredd tekstene våre

Det ser ut som den progressive bevegelsen har forandret synet på rock

«Veslefrikk» kan kontaktes gjennom: Per Vesterbye, Jacob Aallsgt. 15, Oslo. Tlf: 69 04 81 eller 60 30 33.

– Har det vært vanskelig å bli «anerkjent» som rockeband i den progressive bevegelsen?

– Det var veldig vanskelig en periode, men nå går det heldigvis letter. Hvorfor er det f.eks. først i det siste halve året at Rød Ungdom har arrangert rockefester?

– Ei stund var det reint ille, forteller Anne-Grethe. Da jeg spilte i «Yenan» opplevde jeg en gang at en fyr kom bort etter en uvanlig vellykka opptreden og sa med pekefingeren løfta at vi måtte «huske på klassekarakteren i musikken» Enda vi jo slettes ikke spilte rock – vi spilte bare ikke norsk folkemu-

– Det var svært stille på den progressive rockefronten i vel ett år – det kom ganske sikkert av at jeg som sivilarbeider var forhindra fra å spille aktivt, ler Per.

sikk!

«Veslefrikk» trenger ungdomstekster!

– Dere sysler med planer om ei plate?

– Vi jobber med å gi ut ei plate på MAI og har såvidt begynt å plukke ut viser. Vi har planer om å gå i studio i april. Men vi må få tilsendt tekster om ungdom før vi kan få plata ferdig. Hvordan arter undertrykkinga seg på skolen? Hvordan blir du trakassert på jobben? Kampen mot politivolden må bli representert! Og glem ikke kjærlighetsvisen, da!

Brev til Åsmund Haugen

Hei du Åsmund.

I dag leste jeg boka di om Oslo-purken, og det gikk fort. Den var ikke til å legge fra seg. Og det er mange av vennene mine som fikk den til jul – samt far min og tante Sigrid. De kan trenge den. Alle de som tror at alt er i orden trenger den. Og sanne som jeg (husokkupant som ikke har vært konfrontert med purken og som har problemer med å tro helt på sånt jeg ikke har sett.)

For du har skrevet sånn at folk er nødt til å tro deg – det må være ei forbanna ærlig bok. Og det er godt å lese ei bok sann at du syns du sitter og hører forfatteren fortelle om alt sammen.

Nå håper jeg du ikke får problemer med saksøking eller svartelisting – men det er vel fare for det? Men i alle fall kommer du til å få utrolig mye støtte. Stå på!

Hilsen Hilde

Boka til Åsmund Haugen «Oss menneskeforaktere i mellom» handler om det året forfatteren var politiaspirant i Oslo. Han avslører politivolden og purkens råttne holdning til ungdommen fra innsida. –Vi trenger denne boka, sier Hilde i dette brevet til Haugen.

Topp skaper ikke bredde!

En forslitt frase fra alle som ønsker å gi alle idrettsbevilgningen til eliten er at «topp skaper bredde». Her er et par eksempler som viser at dette er løgn.

- Til tross for at Sverige i en årrekke har ligget i verdens toppen i ishockey, er det et faktum at det i dag er flere kvinner som sparker fotball enn menn som spiller hockey!

- Det norske fotballands-

laget har ikke gjort det påfallende godt på mange, mange år (Det må jo være en grunn til at «Bronselaget -36» fortsatt er det store som trekkes fram når fotballforbundet jubilerer). Likevel blir det hvert år mellom 10 000 og 12 000 nye aktive fotballspillere i Norge!

Det er flere jenter som sparker fotball i Sverige enn det er gutter som spiller hockey!

Småplukk om toppidrett

Lillestrøm var et av de første fotballagene i Norge som tegnet kontrakt med et bilfirma. For at LSK-spillerne får billige biler, krever imidlertid Honda visse gjensytelser, som f.eks. at spillerne plikter å bruke bilene sine til hjemmekampene på Åråsen. Bilene skal stå parkert på rekke og rad sånn at det er umulig å ikke se at Tom Lund og Co. kjører Honda.

Nettopp for Tom Lund skapte dette imidlertid vanskeligheter. Han hadde nemlig tegnet personlig kontrakt med Volvo før Honda tegnet kontrakt med LSK. Derfor må han ha med seg to biler på Åråsen! Sjøl tar han visstnok som oftest Volvo'en, mens han må få en kamerat til å bringe Honda'en på ålass!

Sist Orienterings-VM gikk av stabelen i England og holdt på å bli en kjempeskandale. Hele arrangementet var nemlig solgt til et engelsk bryggeri! Bryggeriet skulle stå for det praktiske opplegget, og tenkte sjølsagt å få igjen utgiftene og litt til gjennom reklame. Bl.a. ville de ha alle løperne til å løpe med bryggeriets navn på

drakta si, og hele løypa der det stod publikum var overøst med reklame. Det verste var imidlertid at bryggeriet ville døpe om mesterskapet. De ville ikke at det skulle hete «vm i Orientering», men prøvde å døpe om mesterskapet til bryggeriets eget navn! Dette blei sjølsagt alt for grovt og bryggeriet måtte gi seg på det.

Geirr Lystryp: Grendevissur og danselåt

Snakk om å kombinere visesang og folkemusikk på en genial måte - Geirr Lystryp er rett og slett fenomenal!

MAI 7708

Disse platene kan du få tak om kort tid gjennom MAI-distribusjonen: Coste Apetrea: (tidligere gitarist i «Samla Mamma's Manna») Ny-spolat

Kvinnokulturfestivalen

Thomas Wiehe (tidl. Hoola Banddola): Tärta ock raketer
Belt & Braces Road Show Band.

Punk rock er ikke bare råttent!

Røde Garde har trykt noen artikler om David Bowie, Eric Clapton og Punk Rock. Jeg synes det er svært positivt at dere tar opp musikk, men jeg mener at det hele tiden blir trukket fram ensidige konklusjoner og negative sider ved musikken som blir omtalt.

Under overskriften: «Clapton og Bowie: samlar stemmer til ny-nazistane» skriver RG om Bowies råttne sceneopptreden osv. Dette er jeg helt enig i. Men så fortsetter dere, og jeg siterer: «Kva gjer så desse to rockestjernene (Bowie og Clapton) når eit slikt parti (National Front) får ein viss oppslutning. Både Bowie og Eric Clapton oppmodar folk om å røyste på ny-nazistane» «Boikott all musikken til desse to, kjøp ikke platene deira!»

Hvor har dere dette ifra? Hvilke kilder bruker dere? Før jul leste jeg en artikkel i Melody Maker der Bowie blei spurt direkte om han var fascist eller forsvarte fascismen. Bowie svarte at han aldri hadde gjort det og at han forbannet engelske aviser som hadde satt dette rykte på ham.

Hvis dere skriver noe som senere viser seg ikke å være tilfelle, bør det dementeres!

Så litt om punk rock. I RG 9/77 skriver dere med feite typer: «Punk rock ingen trussel mot kapitalismen». Her rakker dere ned på punkrocken i en sånn stil som når borgeravisene hetser mot Demokratisk Kampuchea. Det er drittprat fra ende til annen: dårlig musikk kombinert med bruk av nazisymboler, påstander om at musikerne

Jonny Rotten i Sex Pistols med hakekors på brystet. (Foto: NTB)

i virkeligheten kommer fra middelklassen, men utgir seg for å være arbeidergutter. Dere skriver til og med at punk rock gruppene har tillagt seg (!) arbeiderklassedialekt. Hører dere ikke selv hvor tåpelig denne hetser er?

Så skriver dere at plateselskapene tjener grovt på punk'en. Dette er riktig - plateselskapene har kastet seg over dårlige (og råttne) punkgrupper for å gjøre penger på dem. Men dette er ikke hovedsida ved punk

rocken. Punk rocken er et opprør mot de kommersielle og kjente artistene. Den er til for at folk som liker å spille skal få gjøre det, også ved å gi ut plater, en reaksjon mot at bare de som har et «navn» skal få spille inn plater.

Dessuten kan dere ikke ta all punk'en under ett. Sex Pistols går med nazisymboler, javel, men de gjør det for å hane nazismen. Sex Pistols og en annen kjent punk gruppe, Stranglers, er begge blitt angrepet av fascistene på

scenen. Det sier kanskje også litt?

Jeg mener punk-rocken har driv, enkelte virkelig gode tekster, den er ett opprør og langt fra bare råttent. Hvorfor rakker dere ikke heller litt ned på de superkommersielle gruppene som Abba, Smokie, Bellamy Brothers og Boney M? Tenk også på at det er punk-grupper med i den antirasistiske musikkbevegelsen som er oppstått i England. Dette fungerer opplagt progressivt.

Abonnet Narvik.

«Blood, Sweat & Tears» i Oslo

Konsertsesongen 1978 fikk en kjempåpning da den amerikanske jass-rock gruppa Blood, Sweat & Tears gjesta Chateau Neuf i Oslo 12. januar.

Blood, Sweat & Tears er mest kjent for sin banebrytende innsats i slutten av 60-åra da de begynte å bruke blåserinstrumenter som en fast del av orkesterets besetning. Med sin andre LP, som bærer samme navn som gruppa, stod de for en av plateindustriens største kommersielle suksesser. Men plata regnes også som et av rockens musikalske høydepunkter. De svære amerikanske plateselskaper så i denne musikktypen ei ny gullgrube, og i Blood, Sweat & Tears kjølvan fulgte mange etterligninger av høyst varierende kvalitet. Det eneste bandet som vel tåler sammenlikning er Chicago.

Tilbake til konserten. Chateau Neuf var fylt til randa av et forventningsfylt publikum. For det meste ungdom i 25-30 åra som kjente gruppa fra glansperioden 1968-70. Men blandt publikum fantes også direktøren/eieren av Call-girl byrået/plateselskapet Arne Bendiksen A/S, som benytta anledningen til å vise sitt trinne åsyn for publikum og bransjens kvinner og menn.

Etter at bandet var ferdig med introduksjonslåta, kom vokalist David Claton-Thomas inn på scenen. I godt hold, iført hvit fritidsdress og joggesko kjørte han igang i beste (værste) amerikanske entertainerstil, nesten på linje med Dean Martin & Co.

Men stemmen som vi husker fra 7-8 år tilbake hadde han beholdt. Og med med stor dyktig-

het framførte han og bandet med Dave Bargeron i spissen, rockeklassikere som Lucretia McEvil, Hi-de-ho, And when I die, Spinning Wheel og You made me so very happy, til publikums store fornøyelse.

Men aller triveligst var det i Chateau Neuf da de fire blaserne slapp til med solospill. Da Dave Bargeron på tuba dro igang en fem minutter lang solo

på dette krevende instrumentet var man vitne til stor utøvende kunst. Bandet forøvrig var samspilt og la for dagen stor musikalitet og teknisk dyktighet. Da de spilte i nær 2 timer følte vi også at vi fikk valuta for penga, men 70 kr. er alt for dyrt!

Et hyggelig gjensyn med en av rockens viktigste figurer!

rode garde korrespondent

Norsk lærer til pakistanske elever:**” HVA ER DET HVITE SOM DETTER NED****FRA HIMMELEN? ”**

Det er om rasismen i hverdagslivet sitt Qureshi og Ahmed forteller. Ikke om den rå, åpne og brutale rasismen, men om den kalde skuldra og mangelen på kontakt med norske ungdommer. Dette er resultat av ideer som blir spredd til nordmenn gjennom radio, TV, aviser og ikke minst, av nazistene sin rasistiske propaganda.

Disse ideene tjener kapitalistene i Norge, for det er de som ønsker å utbytte fremmedarbeiderne, de ønsker å tjene ekstra grovt på denne arbeidskrafta. Kapitalistene vil at det norske folket skal godta at fremmedarbeiderne blir behandla dårligere enn norske arbeidere.

Norske ungdommer flest støtter verken kapitalistene eller nazistene, og Røde Garde skal være et middel i kampen mot at rasistiske ideer skal få blomstre blandt norsk ungdom

I noen nummer framover nå vil vi ta opp spørsmålet om rasisme og den spesielle undertrykkinga som utenlandske arbeidere og utenlandske ungdommer blir utsatt for.

Vi vil slåss mot myten om at fremmedarbeidere tar jobbene fra nordmenn og at de tar leilighetene fra oss. Og vi vil ta opp nazistene sine råtne og reaksjonære raseteorier som sier at noen raser er bedre enn andre.

«Ingen norske vil stå sammen med oss på dreibenken». (Foto: YLI)

Ahmed: Når jeg går forbi folk ute i gangene på skolen hører jeg ofte slengt etter meg slikt som «isj, pak-kis». Og når jeg bruker de trange buksene mine, slike som mange norske gutter går i, spør de meg hvorfor jeg bruker slike og om hvorfor jeg ikke kan bruke de klærne jeg bruker i Pakistan. Når jeg kjøper og betaler buksene mine selv, har jeg naturligvis samme rett som de norske guttene til å bruke dem.

Qureshi: Bruker vi de buksene som er typiske i Pakistan så spør de oss hvorfor vi ikke kan kle oss som dem. Hvorfor går du i ballongbukser, spør de.

Ahmed: På skolen er noen dager verre enn andre. I klassen min er det bare pakistanske elever, derfor er det best de dagene vi er på verkstedet for da slipper vi å gå ut i pausene, vi kan sitte sammen i garderoben og prate.

BLIR ISOLERT

Ingen norske vil stå sammen med oss på dreibenken, og når vi gjør noe galt spør de hvorfor, selv om de sjøl også gjør mye som ikke er riktig. Men vi vil gjerne stå sammen med norske

elever på dreibenken og vi vil gjerne prate med de norske. Nå har jeg snart gått seks måneder på denne skolen, ennå er det ingen som har spurt meg om hvilken klasse jeg går i eller på hvilken linje jeg går, slikt snakker jo norske om, selv om de ikke kjenner hverandre.

Qureshi: I klassen min er jeg den eneste utlendingen, og da må jeg jo prate med de norske. Men det blir aldri prating om personlige ting. Ingen spør meg om hva jeg gjorde i går eller hva jeg har tenkt å gjøre i kveld.

Leopold: Fordi jeg ser norsk ut, jeg kommer fra Sveits, og fordi jeg prater ganske bra norsk merker ikke jeg undertrykkinga slik som Qureshi og Ahmed. Men jeg husker en gang jeg presenterte meg i et selskap, Leopold, sa jeg, Nikodemus her svarte den andre. Folk tror jo gjerne at en som kommer fra Sveits jodler og at far min helt sikkert må være bankier eller ialfall urmaker.

RASISME I SKOLEN

Myndighetene viser holdninga si overfor utenlandske arbeidere m.a. gjen-

nom skolepolitikken. Skolen burde jo gjøre noe for å hindre rasisme i å spre seg og for å gi de utenlandske ungdommene utdanning til ei levelig framtid.

Rasisme er et problem i den norske skolen. Dette vet myndighetene om, men som Leopold sier til Røde Garde: Kjøl Egeland er jo øverste representant for myndighetene i skolepolitikken, han vil gjerne gjøre noe med rasismen i skolen sier han, samtidig forsvarer han at lektor Hoas som er den ideologiske fører for nazistene i Norge skal få være lektor i skolen.

Qureshi og Ahmed forteller her om sitt møte med den norske skolen:

Qureshi: Da jeg begynte i innføringsklasse her i Norge var elever uten tidligere skolegang i det hele tatt satt i samme klasse som folk med 12 års skolegang fra Pakistan. For disse siste måtte jo skolen bli dårlig når læreren måtte begynne med alfabetet. Det eneste som var felles for klassen var at vi alle var utlendinger. I slike innføringsklasser må alle utenlandske elever gå i to år.

Da jeg søkte på yrkesskolen, måtte vi gjennom en test. Denne testen skulle bare vise hvor godt vi kunne norsk, ikke f.eks. om vi

kunne fysikk og kjemi.

Ahmed: På Sogn Yrkes-skole er det to klasser for bare pakistanske elever. Dette er mekanikerklasser, så dersom vi gjerne vil i en pakistansk klasse må vi altså gå på mekanikerlinja. Jeg går i en av disse klassene og synes det er veldig fint. Ofte sier læreren noe til oss som bare en av guttene forstår, da kan han forklare det til oss andre på urdu.

VIL LÆRE NORSK

Qureshi: Når vi er i Norge er vi nødt til å lære norsk for å greie oss, derfor synes jeg det er best å gå i en klasse med norske elever. Da må vi prate norsk hele tida. Du kan tenke deg sjøl hvordan det blir når vi skal få jobb i en fabrikk her. Der er det ingen formann som kan forklare oss på urdu hva det er vi skal gjøre. Vi må forstå hva han sier på norsk.

For å gå på skole i Norge må de fleste av oss ha jobb ved siden av. Jeg har søkt lånekassa men ikke fått noe. Den eneste økonomiske støtta jeg har fått fra myndighetene er et stipend på 900 kr fra Oslo Kommunes utdanningsstipend.

Mye av rasismen blandt norske ungdommer bunnar i uvitenhet. Dette er det enighet om mellom de guttene som Røde Garde pratet med:

Qureshi: I O-fagsbøkene vi har på skolen lærer vi nesten ingenting om asiatisk eller afrikansk kultur. Man kan få det inntrykket etter å ha lest disse bøkene at i disse landa bor folk enten på gata eller i trærne. Det er helt vanlig at nordmenn spør oss om vi har biler i Pakistan eller om vi har elektrisitet. Og første dagen det snødde i vinter kom en av lærerne (!) på skolen og spurte meg om jeg visste hva det hvite som datt ned fra himmelen var for noe. Naturligvis, det var snø. Læreren visste ikke at vi hadde snø i Pakistan.

Ahmed: Det er mange som ikke vet at mange nordmenn bor i Pakistan og har arbeid der. I Karachi tror jeg det bor ca. 2000 nordmenn, de fleste jobber på skipsverftene i byen.

Qureshi: På skolen jeg gikk tidligere, prøvde vi å lage en utstilling som skulle fortelle norske elever om vår bakgrunn. Men det var ikke så mange som så den og vi fikk ikke hjelp fra skoleledelsen. Skoleinspektøren visste ikke en gang om utstillinga. Det kan være fint å lage en slik utstilling

hvis vi får de norske elevene til å se på den.

MOT «NORSK FRONT»

Leopold: Elevrådet bør også ta opp problemet med rasisme i skolen. Det er veldig viktig for oss å ta opp spørsmålet om å forby nazipartiet «Norsk Front». Men elevrådsformannen på den skolen Ahmed går, er mot politikk i skolen, derfor vil han ikke ta opp dette spørsmålet. «Norsk Front» er jo det partiet som åpent sprer rasisme og som til og med har varslet en rasistisk kampanje i skolene.

Qureshi: Det er også en annen ting som er viktig å gjøre klart for folk. Hva er en fremmedarbeider? Er det en mann fra Pakistan? Folk kan lett få den oppfatninga slik som aviser, radio og TV tar spørsmålet opp. Avisene skriver ikke om amerikanske fremmedarbeidere, eller engelske fremmedarbeidere. De skriver om pakistanske fremmedarbeidere. Men vet dere, det er ca. 14 000 amerikanere som jobber i Norge, ca 11 000 engelskmenn og ca 5000 fra Pakistan!

DARBEIDERE I NORGE

Å være utlending i Norge

Røde Garde har fått ei historie som en pakistansk gutt har skrevet. Ei historie som gjennom bilder forteller om tanker en pakistansk gutt kan gjøre seg etter å ha vært i Norge en stund. Vi takker for denne

historia, og oppfordrer Qureshi og andre utenlandske ungdommer til å skrive mer til oss. Røde Garde er ei avis dere kan bruke i den kampen dere fører mot undertrykkinga av utenlandske ungdommer i Norge.

En liten gutt på to år mista foreldrene sine. Et fremmed ektepar som ikke hadde barn selv tok gutten til seg. De ble veldig glad i gutten. Og gutten glemte liksom sine ordentlige foreldre fordi han fikk foreldrenes kjærlighet.

Da gutten ble ti år fikk «foreldrene» hans et barn. Det var deres eneste barn. Fordi gutten de fikk først ikke var deres eget barn, begynte de nå å mishandle han. Deres eget barn fikk mye mer enn det første barnet.

Så en dag ble deres eget barn hardt skadet og mista mye blod. Heldigvis hadde det første barnet samme blodtype som deres eget barn, så han kunne gi blod til den som var skada. Men det var noe feil med de instrumentene som legen brukte, derfor døde begge barna.

Foreldrene, som så gjerne ville ha barn, ble nå psykisk syke. De fikk barn, men de behandla dem ikke likt og derfor tok Gud barna tilbake.

N.A. Qureshi.

AVISA MÅ FØLGE MED I TIDA!

Røde Garde har i den siste tida utviklet seg til å bli ei ganske brukbar kommunistisk ungdomsavis i forhold til det den var for et par år sida, men det trengs fortsatt kritikk av en del ting.

Vi har prøvd å selge Røde Garde på arbeidsplassene våre, men det er vanskelig av forskjellige grunner, bl.a. at avisa ikke apellerer til arbeiderungdommen og ungdomsmassene. Avisa må være aktuell. Den må ta opp det som rører seg i ungdommen og «følge med i tida». Artiklene om politivold og husokkupasjoner er bra, avisa tar for seg ungdom som aksjonerer og går til kamp. Omtalen av punckrock er også bra, dette viser at redaksjonen følger mere med. Men mye mangler: Hva med det enorme motepresset på ungdommen, ukebladene, råttent kvinnesyn, religionen, Children of God? Kulturen har blitt forsumt. Det er ikke nok med et par omtaler av progressive plater og litt kritikk av

punckrock. Vi må ha *mye mer* stoff om popmusikk og popkulturen i sin helhet. Grundig kritikk av bøker trenger vi også, ikke bare Oktobers utgivelser. Røde Garde må oppfordre folk til å skrive inn og si sin mening, slik at det blir debatt i bladet! Omtale av filmer trengs også. Stoff om ungdommens alkohol og narkotikaproblemer må med i avisa, gjerne intervjuer og debatt.

Lærlingene, arbeiderungdommen og innflytterungdommen er *kraftig forsømt*. Det holder ikke med en artikkel i ny og ne om tariffoppgjøret og arbeideraristokratiet. Dere må ned på «grunnplanet» og få med stoff om hvordan det er å være lærling på luseselønn og bo aleine på dyr og trist hybel.

Og hva med de andre partipolitiske ungdomsorganisasjonene? Anarkistene selger Gateavisa i 10 000 eksemplarer, hva skriver Røde Garde om dem?

Røde Garde må ta for seg ungdommen i de socialisti-

ske landa. Det er også viktig å slå tilbake hetsen om terror og massakrer, ufrihet og tvang i de sosialistiske landa, for ungdommen er *veldig* merka av denne hetsen.

Enkelte artikler er ikke grundige nok, *mye* er skrevet med tanke på kommunister og sympatisører, og ikke til de breie ungdomsmassene. Stoffet må gi grundige forklaringer og opplysninger om temaet dere tar opp.

Og sist men ikke minst: Masseidretten må dere få med, og hvorfor det er viktig å holde seg i form. Har nettopp lest nr. 1-78, og anmeldelsen av Supertramp er bra, samt filmomtalen. Fint at dere har stoff om ungdomsarbeidsløshet og prostitusjon.

Abonnementskampanjen trengs nå! Avisa er i framgang, men det går ikke fort nok!

Hilsen en gruppe unge arbeidere.

Innlegget er noe forkorta. Red.

Takk for en god og konkret kritikk av avisa. Vi er helt enig i at det er et langt stykke igjen for Røde Garde godt nok tar opp det som rører seg i de breie ungdomsmassene. Det er nettopp i denne retninga vi vil forsøke å utvikle avisa framover. Både ved at vi må ta opp slike temaer du foreslår, og ved at avisa må få en slik form og et slikt utseende at ungdommen får lyst til å lese den.

Redaksjonen prøver nå å planlegge vårens numre, og der kommer vi bl.a. til å ha artikler om natur- og miljøvern, religion, fast idrettststoff, bl.a. en spalte «tren med Røde Garde», om hetsen mot Kampuchea m.m.

Redaksjonen.

Demonstrasjon for morsmålsundervisning

Lørdag 14. januar arrangerte Den Tyrkiske Arbeiderforeningen i Drammen en demonstrasjon mot at de tyrkiske barna ikke får undervisning på sitt morsmål.

50-60 tyrkere deltok i demonstrasjonen. De hadde oppvisning i tyrkisk folkemusikk og dans før toget marsjerte opp til

skolesjefens kontor.

20-30 barn gikk opp til skolesjefens kontor og hengte fra seg plakater og en kaktus ble satt igjen der som symbol på den misnøyen de føler.

Parolene i toget var bl.a. - Solidaritet norske og tyrkiske arbeidere. - Vi krever morsmål opplæring for våre barn.

1700 NYE ABONNENTER TIL RØDE GARDE INNEN 1/10!

Fylkesoversikt over kampanja pr. 31/1:

	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Finnmark										
Troms										
Nordland										
Nord-Trøndelag										
Sør-Trøndelag										
Møre og Romsdal										
Sogn og Fjordane										
Hordaland										
Rogaland										
Vest-Agder										
Aust-Agder										
Telemark										
Buskerud										
Vestfold										
Oppland										
Hedmark										
Østfold										
Akershus										
Oslo										

... der hvor ungdommen kjemper, trengs Røde Garde!

RØDE GARDE MED NY ADRESSE

Røde Garde har fått ny adresse: Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5.

All post - både til redaksjonen og om abonnement, salg av blader eller andre spørsmål skal sendes dit.

ABONNER PÅ RØDE GARDE avisa til rød ungdom

Kr. 30 pr. år

JEG ØNSKER Å ABONNERE PÅ RØDE GARDE I ETT ÅR OG BETALER 30 KRONER. NÅR JEG FÅR REGNING I POSTEN.

navn

adresse

bosted

send kupongen til: RØDE GARDE BOKS 2046 GRØNERLØKKA 0-5

«Ennå er det ingen som har spurt meg om hvilken klasse jeg går i.» (Foto: SAMFOTO)

RØDE GARDE, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5.

AKP(m-l) 5 år

18. februar er det 5 år siden AKP(m-l) ble stifta. Røde Garde har intervjuet partiformann Pål Steigan. Vi har bl.a. spurt han om hvordan AKP(m-l), som er et ungt og lite parti, kan hevde at det står i ledelsen for arbeiderklassens kamper i Norge.

Pål Steigan på sin side, benytter anledningen til å oppfordre alle Røde Gardes lesere til å følge opp ungdommens tradisjoner og reagere på og kjempe mot urett og undertrykking i hele verden. «Når folk i Afrika blir meia ned av russiske maskingeværer og landsbyer brent ned med russiske napalmbomber, betyr det i dag å kjempe mot den nye utgaven av Hitlers krigspolitikk som herskerne i Kreml står for.»

— Noen synes kanskje det er ubeskjedent å si at vi står i ledelsen for arbeiderklassens kamper når stemmeoppslutninga vår er under 1%. Men, tenk over følgende: Vi er det eneste partiet som oppfordrer og tar initiativ til klassekamp, og som støtter de kampene som føres mot staten og kapitalen. Arbeiderpartiet er nok stort, men det går jo i spissen for kapitalistenes kamp mot arbeiderklassen. SV får også flere stemmer enn AKP(m-l), men har en politikk som er vanskelig å skille fra Arbeiderpartiet.

Dessuten: Vi har spilt en ledende rolle i de viktigste kampene som er ført i arbeiderklassen. F.eks. i kampen mot streikebryteri. Vi var det eneste partiet som forsvarte Linjegodsarbeiderne mot politivold og hets. Vi har stilt parolen ved streiker: Skap en bred støttebevegelse!

Denne har fått stor oppslutning. Dette er nytt i 70-åra, etter at partiet blei danna. I 60-åra kunne arbeidere i streik som ikke fikk støtte fra LO-ledelsen nærmest sette kroken på døra. Med AKP(m-l) er det oppstått et alternativ til den borgerlige arbeiderpolitikken. Noen sosialistisk

revolusjon kan det sjølsagt ikke bli før vi vinner et flertall av klassen for dette alternativet.

— Hvilken rolle har ungdommen spilt i å bygge et nytt kommunistisk parti i Norge?

— Jeg tror ikke det kunne oppstått et nytt kommunistisk parti uten ungdom. Det trengtes et brudd med 20–30 års klassesamarbeidstenkning, og en fullstendig nytenkning. Mange gamle klassekjempere var knekt og hadde gitt opp. Fienden syntes for mektig, og situasjonen virka håpløs. For å ta kampen opp igjen trengtes ungdommens opprørske innstilling og fandanivoldske optimisme. De er villige til å gjøre opprør og gå nye veier. Derfor ble vi også møtt med mye hets. «Bare ungdommer,» sa de. Men det viser bare hvordan de forakter ungdommen. Ble kalt en studentbevegelse. I virkeligheten var det enda yngre folk som gikk i spissen, bl.a. skoleelever fra østkanten i Oslo.

— Den siste tida har det vært en bølge av en spesiell type opprør blant ungdommen: Husokkupasjoner, kamp mot politivold, o.l. Dette blir skjelt ut som pøbelstreker fra mange hold. Hva er

AKP(m-l)s syn på dette?

— Vi stiller oss fullt og helt på ungdommens side. Ungdommen er trøtte av løftene til staten og de borgerlige politikerne, og krever at det skjer noe. De vil ha jobber. De vil ha skole uten undertrykking og tvang. De vil ha steder å være i fritida. De er lei av prat. Dette er de borgerlige arbeiderpolitikkerne redd for. De er redd for posisjonene sine, redd for at ungdommen skal feie dem til side. Bl.a. innafor LO er de redd alt som beveger seg. De vil at det skal herske kirkegårdsro. Når det oppstår bevegelse eller kamp blant ungdommen, skriker de opp: «Bråk på arbeidsplasser, bråk i skolen!»

Klart det finnes negative ting og pøbelstreker blant ungdommen som vi ikke kan forsvare. Men når det f.eks. bygges drabantbyer av stål og glass uten et sted å være for ungdommen eller noe å ta seg til — da må det oppstå hærverk. Når sånt skjer, er vår holdning først og fremst å peke på årsakene til det — det er

det menneskefiendtlige kapitalistiske samfunnet. Mens sosialdemokrater og revisjonister roper på mer bydelspoliti og strengere straffer.

— Har du noe spesielt på hjertet til Røde Gardes lesere?

— Min erfaring er at ungdommen er veldig raske til å reagere på urett og undertrykking i hele verden. Og den norske ungdommens reaksjon og protest mot USA-imperialismens terror-krig i Vietnam ga mye av støtet til den nye ml-bevegelsen. I dag ser vi at herskerne i Kreml går amok og sender tropper til alle verdens kanter. Folk i Afrika blir meia ned av russiske maskingeværer og landsbyer brent ned av russiske napalmbomber. Sovjet vil rane til seg norske havområder og forbereder verdenskrig. Folk som kaller seg sosialister, benekter dette, eller later som det ikke skjer. Dette må ungdommen reagere på! Dere må gå i spissen for å kjempe mot denne nye utgaven av Hitlers krigspolitikk!

BJØRN LUNDER:

Formann i Telefonsentralmontørenes Fagforening:

Jeg bygger på egne erfaringer med partiet, sier han.

For det første er AKP det eneste partiet i Norge som stiller en klasseanalyse til grunn for sin virksomhet og som konsekvent fremmer en politikk for arbeiderklassen og for proletariatets diktatur, dvs. at de går inn for rell arbeiderkontroll.

For det andre er AKP det eneste partiet som konsekvent står på de streikende lønsmottagernes side — og aktivt støtter det arbeidende folks kamp og krav på deres egne premisser — og som også derved støtter og forfekter den reelle yringsfrihet.

Og for det tredje er AKP det eneste partiet som konsekvent fastholder og støtter den proletariske internasjonalsmen — støtter teoreien om de 3 verdener og som konsekvent støtter de reelle frigjøringsbevegelser i den 3. verden mot all hegemonisme, imperialism og kapitalisme

— Du er med andre ord glad for at AKP eksisterer?

— Ja!

SVERRE ASMERVIK, FORFATTER: AKP(m-l) ET FORFRISKENDE INNSLAG

— AKP(m-l) har vært et skikkelig korrektiv til venstresida i Norge. Partiet fungerer som et spark bak når politikken på venstresida har stått i fare for å bli for bleik og borgerliggjort, sier forfatteren Sverre Asmervik, — AKP(m-l) har stått fram som et alternativ og satt ting i et helt annet perspektiv enn andre partier. Det er et forfriskende innslag i politikken.

— Når det gjelder ungdommen, er AKP(m-l) det eneste partiet som kompromissløst har tatt ungdommens parti. Særlig gjennom avisa Klassekampens dekning av husokkupasjoner og T-bane-ungdommens situasjon, har partiet vist en grunnfesta solidaritet med ungdommen, sier Asmervik.

— Skulle jeg peke på noe jeg kunne ønske meg bedra i åra som kommer må det være en del av språkbruken til partiet. Jeg mener at mange som kunne bli enige med partiet, blir skremt vekk av den litt for tøffe språkbruken, slutter Sverre Asmervik.

5 på gata

For å få et om ikke vitenskapelig, så i alle fall ganske levende bilde av AKP(m-l)s tillit blant norske arbeidsfolk, har vi denne gang lånt VG's metode «Fem på gata».

Ved middagstider en sur januardag gikk Røde Gardes medarbeider en runde på Grünerløkka i Oslo og stoppet noen tilfeldige forbipasserende. Foruten de fem nedenfor, stoppet vi også to damer i 20-åra som vennlig, men bestemt avviste å svare oss.

Spørsmålet vårt var kort og godt: «AKP(m-l) er 5 år i vinter. Hva synes du partiet har betydd for norske arbeidsfolk?»

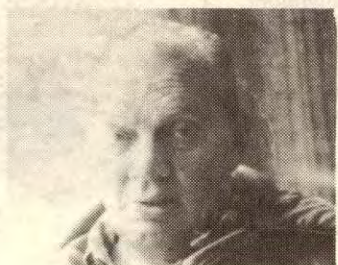

Mette Kultom, 15 år, ungdomsskoleelev: Jeg synes dere er bra, men jeg har ikke hørt så mye om dere. Det er i alle fall flott med husokkupasjoner og kamp mot politivold.

Ragnhild, 25 år, hjelpepleier: Jeg er politisk uskolert. Dere har ingenting å gjøre her, for dere har så liten framgang. Dere må jo føle dere tråkka på! Dere når ikke fram, for vi lever i et samfunn som er veldig kapitalistisk. Jeg synes dere er usaklige av og til, og skaper splid. På en annen måte kan dere være gode å ha i kamper, for dere har en hard linje, og da trengs dere. Men dere overdimensjonerer dere sjøl, dere er jo bare noen promille.

Per Semre, 30 år, lagerformann: Har ikke noe greie på politikk. Har ikke tenkt over dette. Men jeg har en av dere på jobben. Det virker som om han har god greie på politikk i alle fall. På siste foreningsmøte hadde vi oppe krav til særforhandlinger til lønnsoppkjøret. Jeg støtta det forslaget som AKP'er'n fremma, og det gikk igjennom.

Gunnar Johansen, 60 år, tidligere sjømann og krigsseiler, nå i fast arbeid på land: Jeg er kom-

munist. Har ikke så mye til overs for dere. Dere er for aggressive. Men jeg respekterer dere. Dere er de unge som kommer til å utforme framtida. Er ikke uenig med dere. Jeg tåler ikke trynet på Per Kleppe som flår oss arbeidsfolk. Eller Aspen-gren som bor i luksurvilla på Snarøya. Det er bra dere går imot de gutta! Er enig i at vi må omvelte detta systemet vi har i verden i dag. Har en viss sympati for dere. Dere har mye godt i programmet, men jeg er litt skeptisk.

Arnstein Bjørkly, 25 år, filosofistudent: På tross av det uomtvistelige faktum at AKP har drevet effektivt streikestøtte og deltatt i en del kamper man kan kalle progressive, har allikevel partiet manifestert seg i stadig større grad som et redskap for småborger-skapets interesser i Norge og for kinesisk kapital.

3 på trå'n

Vi var ikke snauere enn at vi også satte oss til telefonen for å få en del av samfunnets støtter til å svare på spørsmålet vårt.

Jahn Otto Johansen, redaktør i Dagbladet og «Sovjetekspert»

— Slik jeg oppfatter demokratiet må det være plass for alle meninger. AKP har spilt en klar positiv rolle når det gjelder menneskelig engasjement og aktivitet. Konkret vet jeg at at dette har hatt svært positiv betydning i enkelte narkotiserende ungdomsmiljøer

Den største negative siden ved AKP's virksomhet er partiet bidrar til en sterk polarisering i politikken — at standpunktene på begge sider blir mer ekstreme.

Ved siden av dette synes jeg at AKP ofte ikke framstiller sine motstandere på en fair måte. Til tross for at jeg gang på gang har kritisert gråsonavtalen med Sovjet i Barentshavet og pekt på faren for at den vil skape pre-sedens for framtidige forhandlinger, blir jeg likevel i «Klassekampen» framstilt

som en lakei for Sovjet. Dette ser jeg i grunnen litt humoristisk på.

Martin Gunnar Knutsen, formann i «NKP»:

— Goddag, dette er fra Røde Garde...

— (avbryter oss raskt) Det er en maoistavis, ikke sant?

— Tja, det er kanskje det du kaller oss.

— Da har jeg ingenting å ut-tale meg om (klikk).

Walter Kolstad, formann i Norsk Transportarbeiderforbund:

— Jeg følger ikke med i hva AKP(m-l) foretar seg, så det kan jeg ikke kommentere!

Dette er et ganske fantastisk svar, når vi tenker på at Kolstad våren 1976 var hel-tidsansatt for å dolke Linje-godsarbeiderne i ryggen. Streiken på Linjegods karakteriserte Kolstad som «AKP-infiltrert.....Joda, du følger nok med, Kolstad!